Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 84 (2331) ▪ Вівторок, 16 травня 2000 року ▪ Ціна договірна

У Львові представниками всіх конфесій урочисто освячено малий герб України — тризуб, який незабаром буде встановлено на фасаді Верховної Ради.

Фото Михайла МАРКІВА (УНІАН).

▪ *1648 р. Битва між українськими козаками та польським військом під Корсунем.*

▪ *1817 р. Народився історик, письменник, етнограф Микола Костомаров.*

1887 р. Народився російський поет Ігор Северянін.

▪ *1917 р. До Петрограда у справі автономії України прибула делегація Центральної ради на чолі з В. Винниченком та С. Єфремовим.*

16 травня

Приватизація. «Укртелеком» — з особливостями. Решта — з громадською думкою

Подією нинішнього пленарного парламентського тижня має стати звіт Тимчасової слідчої комісії ВР з контролю і перевірки фінансово-господарської та організаційної діяльності колишнього Голови ВР О. Ткаченка та парламентського апарату. Голова слідчої комісії народний депутат Ярослав Кендзьор у вівторок оприлюднить зібрані в десяти томах матеріали, які буде відправлено на перевірку до Генпрокуратури. Не менш гострим є також винесене на вівторок питання про особливості приватизації ВАТ «Укртелеком».

У середу депутати обговорять узгоджений проект закону про впорядкування надання громадянам пільг з оплати житлово-комунальних послуг, зміни та доповнення до Арбітражно-процесуального кодексу України стосовно забезпечення захисту прав підприємців, до закону про Нацраду України з питань телебачення і радіомовлення.

(Закінчення на 2-й стор.).

Київ вартий гонорару!

Про те, що в українській столиці почався театральний фестиваль міст-побратимів «Київ травневий-2000», наша газета раніше писала. Але події останніх днів вимагають уже й певних узагальнень — особливо після очевидного успіху китайських та японських гостей фестивалю. Предмет для узагальнень напрошується сам по собі: на перших же сторінках екзотичної (з ієрогліфами!) театральної програмки вміщено портрет київського міського голови і його особисте привітання. Спробуємо поглянути на це не лише як на прояв гостинності хазяїна столиці і запитаємо себе, чи нема тут ще чогось важливого? Адже зрозуміло, що не сам Омельченко придумав фестиваль! Режисер В. Малахов приніс цю ідею начальникові столичного управління культури О. Биструшкіну і, як кажуть — в установленому порядку. А вже потім О. Омельченко дав своє «добро» й фінансову підтримку (без якої не було б про що й говорити, бо нині спонсори небагаті, а публіка — і поготів, а фестиваль з гостями з різних країн чогось та вартий!). Оце й цікаво: чому прагматичний пан Омельченко підтримав цю ідею?

(Закінчення на 7-й стор.).

Закон України

Про захист населення від інфекційних хвороб

5—9

Закон України

Про правовий режим воєнного стану

10—11

▪ *За борги енергетикам закрито Кременчуцькі шлюзи. Проходження суден паралізовано на невизначений термін.*

▪ *Кабміном встановлено нові коефіцієнти індексації грошової оцінки землі на 1 січня 2000 року.*

▪ *Після несанкціонованого відключення турбогенератора потужність 3-го енергоблоку Чорнобильської АЕС знижено вдвічі.*

P. S.

ПОСИВІЛІ СИРОТИ ВІЙНИ

Гинучи, фронтовики не уявляли, що їхні нащадки колись вмиратимуть від голоду

(Матеріал читайте на 4-й стор.).

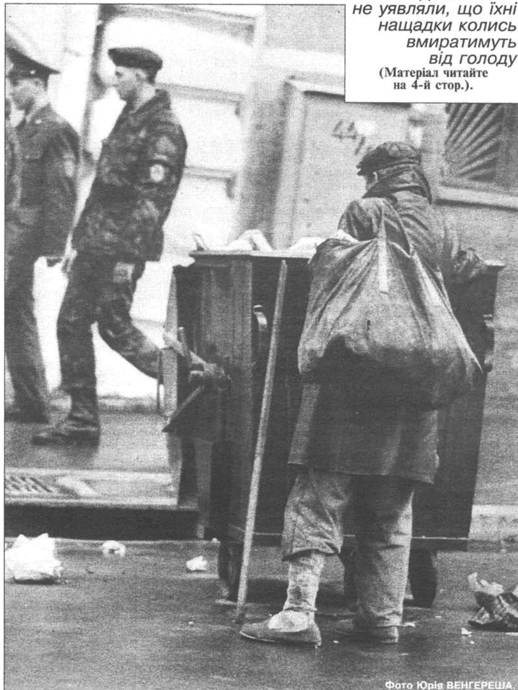

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Президент Австрії: Свобода преси — передумова демократії і громадянського суспільства

Завтра в Україну із дводенним офіційним візитом прибуває Федеральний Президент Австрійської Республіки Томас Клестіль. З нагоди цієї важливої для україно-австрійських відносин події у сьогоднішньому номері «ГУ» ми друкуємо інтерв'ю з високим гостем **(читайте на 13-й стор.)**.

Я вам пишу...

М'ясо давно з'їли, а гроші не віддають

Торік узимку я продав Володимирецькій заготконторі 350-кілограмову телицю. Її оцінив у 450 гривень. Тоді й моя односельчанка продала корову, а гроші ні вона, ні я досі не отримали. Двічі судилися — все даремно, оплати немає. Куди тільки не зверталися — ніхто не допомагає.

П. ПАЛІЙ.

Малі Телковичі
Володимирецького району
Рівненської області.

Передплата-2000

Людяна газета

Коли передплачувала «Голос України» для себе, одиноких ветеранів та інвалідів, не розраховувала, що стану призером розіграшу заохочувальних призів серед передплатників «ГУ» — виграю чайний сервіз. Було дуже приємно.

Газету я передплачую і читаю впродовж багатьох років. А подобається вона мені за те, що в ній гарно представлені регіони, в тому числі Рівненщина, що поруч з офіційними тут знаходять місце і для людяних матеріалів: про те, як ми виживаємо у скруту, про що мріємо і що нам болить. Приживуться, на мою думку, рубрики «Милосердя», «Сім'я», «Теореми буття». Порушуючи життєво важливі, з соціальної точки зору, проблеми, «Голос України» і сам стає учасником акцій милосердя, бо на виступи газети такого рівня на місцях, як правило, реагують.

(Закінчення на 15-й стор.).

Буде підтримка

Зустрічі на українській землі

Триває офіційний візит в Україну міністра закордонних справ Азербайджанської Республіки Вілаята Мухтара огли Гулієва. Нині Голова Верховної Ради Іван Плющ прийме його у стінах українського парламенту.

Вчора відбулася зустріч міністра закордонних справ Бориса Тарасюка з його азербайджанським колегою. Прем'єр-міністр України В. Ющенко також провів переговори з В. Гулієвим. Увечері глава зовнішньополітичного відомства Азербайджану зустрівся з представниками азербайджанської діаспори в Україні.

Фотофакт

Учора активісти профспілки підприємців пікетували будинок адміністрації Президента України з вимогою скасувати постанову харківського обласного і міського керівництва щодо фіксованого єдиного податку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Приватизація. «Укртелеком» — з особливостями. Решта — з громадською думкою

(Початок на 1-й стор.).

У п'ятницю — проекти концепції реформування пенсійного забезпечення в Україні, закону про службу в органах місцевого самоврядування, зміни до закону про державний реєстр фізичних осіб — платників податків.

На погоджувальній раді голів комітетів і депутатських фракцій та груп вирішено, що в четвер після кадрових питань — призначення членів Нацради з питань телебачення і радіомовлення, Ради Нацбанку і Вищої ради юстиції — депутати голосуватимуть за державну програму приватизації. За словами голови Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Олексія Костусєва, програма цілком готова до другого читання і всі суперечливі питання знято. Голова Верховної Ради Іван Плющ запропонував депутатам, щоб їх знову не звинувачували в гальмуванні приватизації, проголосувати за програму в цілому, виключивши з переліку дозволених до приватизації об'єктів ті, до роздержавлення яких депутати мають найбільше запитань. І. Плющ також вважає за доцільне сформувати громадську думку про програму приватизації, провести «круглий стіл» чи прес-конференцію за участю голів парламентських комітетів, членів уряду, науковців.

На погоджувальній раді вирішено наступного тижня, який попередньо планували провести в округах, працювати в комітетах, а в четвер провести пленарне засідання.

Голова Верховної Ради Іван Плющ направив на висновок до Конституційного Суду обидва законопроекти про внесення змін до Конституції за підсумками референдуму — президентський і альтернативний — депутатський. Про це він повідомив в інтерв'ю журналістам після погоджувальної ради. За словами І. Плюща, під час перевірки підписів, зібраних депутатами під альтернативним законопроектом в авторстві С. Головатого, О. Мороза і М. Павловського, справді виявився 21 такий, що або повторювався, або не засвідчувався. Та коли й їх зняли, підписів для конституційного подання вистачило.

І. Плющ не виключає, що законопроект про зміни до Конституції може бути прийнято в першому читанні вже на нинішній сесії. Однак це залежить від того, коли парламент отримає висновок КС.

Юліана ШЕВЧУК.

Регіони у «вуздечці»

Вбачається прямий зв'язок між штучно створеною дотаційністю більшості областей і намаганням центру тримати їх на «певному зв'язку». Про це говорив перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук під час перебування на Черкащині. Ще кілька років тому в Україні було 17 дотаційних областей, згодом — 22, а нині — всі 25 регіонів, крім міст Києва і Севастополя. Про безпідставне і необґрунтоване переведення областей на державну дотацію свідчить приклад Черкащини. Тут за рік збирають податків на суму більш як 670 мільйонів гривень, а консолідований обласний бюджет становить всього 360 мільйонів —його, як і раніше, спускають «згори», а згодом «доточують» дотаціями. Вмикається механізм: захоче київський чиновник дати області грошей — дасть, не захоче — спробуй, «вибий» їх.

Вислухавши критику з цього питання голови черкаської обласної ради та облдержадміністрації Володимира Лук'янця, Віктор Медведчук запевнив, що Верховна Рада послідовно боротиметься за свою прерогативу. «Уряд займає щодо бюджету неправильну позицію. Бюджет — це прерогатива Верховної Ради», — підкреслив віце-голова парламенту. І додав: якщо невдовзі вдасться схвалити Бюджетний і Податковий кодекси, робота над державним бюджетом 2001 року вестиметься в кардинально нових обставинах, за яких, безумовно, буде враховано конструктивні побажання регіонів.

В. Медведчук зазначив, що попри всі складні перипетії внутрішньої політики вперше за всю історію незалежної України вдалося налагодити взаємодію і співпрацю між Верховною Радою, Президентом і урядом. Це вселяє надію на позитивні зрушення в соціально-економічному житті країни. Буде взаєморозуміння і згуртована робота у вищих ешелонах влади — ефективніше запрацюють і регіони.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Гіркий присмак... «солодкої влади»

Микола Іванович Приступа народився 1959 року на Хмельниччині. Тут закінчив восьмирічку, Хмельницький електромеханічний технікум. У 1979 році був призваний до Збройних сил СРСР, брав участь в афганській війні. Потім працював на кількох виробничих підприємствах. На початку 90-х років завідував відділом облдержадміністрації, очолював облорганізацію воїнів-інтернаціоналістів. У 1997-98 рр. був заступником голови облдержадміністрації. Навесні 1998 року його обрали головою облради. Нагороджений орденом Червоної Зірки, відзнакою Президента України «За заслуги» 3-го ступеня.

— Миколо Івановичу, скажіть відверто, чи може очолювана вами рада реально впливати на поліпшення економічної ситуації в області, чи є сьогодні спільні напрацювання з облдержадміністрацією? Які розбіжності у поглядах обох гілок місцевої влади на процеси стабілізації та реформування в краї і у чому вони полягають?

— Власне кажучи, обидві наші гілки влади працюють «в одній упряжці» з більшості питань. І це природно. Адже на кожну з них покладено свої специфічні завдання. Спільна робота навіть не залежить від чийогось бажання чи небажання — її від нас в першу чергу вимагає закон. Ми просто робимо те, що повинні: спільно готуємо та приймаємо бюджет, програму соціально-економічного розвитку, інші програми, разом контролюємо їх виконання, здійснюємо інші заходи. Тому і політичну та соціальну стабільність в області, і, те, нехай невеличке, але зростання виробництва, яке ми сьогодні маємо, вважаю реальним результатом нашої співпраці.

Що ж до певних розбіжностей у позиціях рад та державних адміністрацій, то вони обумовлені структурою влади в нашій державі. Адміністрації є ланками так званої виконавчої вертикалі, і сама назва вже каже про те, що вони зобов`язані бути виконавцями одержаних «згори» рішень». Свою власну позицію вони можуть мати лише певною мірою... Інша справа — ради. Коли люди не отримують зарплати, пенсії, коли в їхніх хатах відключають світло, вони не звертаються до начальників управлінь, генеральних директорів або міністрів, та й прізвищ їхніх, як правило, не знають. Вони згадують незлим-тихим словом місцеве керівництво, народних обранців. І не без підстав. Адже вибирали саме нас, а не міністрів. І ці людські біди, тривоги й диктують позицію обласної ради. З одного боку, поміркованіше, виваженіше, без традиційного "одобрямсу" підходити до заходів та програм, отриманих від центральних органів влади, з другого — зрозуміти самим і донести до людей, а якщо треба, то й відстояти те позитивне та корисне, що є стрижнем економічної та соціальної політики керівництва держави.

— Як вплинула на вашу долю участь в афганській війні?

— Повернувся з тієї війни живий, але на чужій землі залишилося багато товаришів. Можна вважати, мені пощастило. А можна — інакше... Власне, мабуть, після Афгану переконався, що саме поняття «доля» не вигадане, а цілком реальне. Вважаю, що практично всі, хто пройшов Афганістан, — реалісти. Наш романтизм поховано там, у чужій країні...

— Якими особливостями області ви можете пишатися перед гостями?

— Мабуть, найпримітніша особливість Хмельниччини, її «родзинка» — це багата на події історія нашого краю, яка залишила по собі численні пам'ятки в архітектурі міст та фортець, мистецтві, народній творчості. Нам є що показати гостям.

Вважаю, бурхлива історія відіграла не останню роль у тому, що в політичному плані Хмельниччина сьогодні досить спокійна, стабільна область. У жителів краю виробився виважений, непідвладний миттєвим змінам характер, який допомагає нам жити і працювати. Та найціннішим надбанням є самі люди з винятковою гостинністю та доброзичливістю.

— Знаю, що вільного часу у вас мало. Але коли вдається «залишитися у сім'ї», чим займаєтесь, захоплюєтесь, що любите і що ненавидите? Що взагалі найбільше цінуєте в людях і за що поважаєте себе?

— Часу для сімейного відпочинку майже не залишається. На державній службі навантаження справді велике, тому намагаюся тримати форму. Займаюся спортом. У мене є улюблений собака — німецька вівчарка Барс. Гуляю з ним у парку і бігаю, щоб розслабитися після напруженого дня. До "сімейного спорту" залучаю дружину. Спочатку вона іронічно ставилася до цього, та коли запропонував їй пройтися босоніж по росі, її погляд на спілкування з природою змінився. По суботах-неділях, якщо випадає нагода, ми любимо виїхати за місто, посидіти біля річки. Наскільки це можливо, віддаю вільний час читанню. Інтереси різнопланові — художня література, політичні роздуми, періодичні видання, але перевагу віддаю все ж таки публіцистиці, оскільки вона найбільше пов`язана з життям та пошуком виходу з тих конкретних ситуацій, які в ньому виникають.

Що ж стосується особистих уподобань, то ціную в людях прямоту, порядність та відповідальність за свої слова і вчинки. Вважаю для себе позитивним те, що сам дотримуюся цих принципів, а не тільки чекаю їх від інших людей. Підлість та підступність ненавиджу.

— Що ви хотіли б побажати газеті і нашим читачам?

— Колективу газети щиро бажаю нових цікавих публікацій, постійної шани від читачів, читачам —зберігати оптимізм, не втрачати віри в краще, і всім разом — міцного здоров`я та родинного щастя.

Розмову вели Михайло ВАСИЛАШКО, Ігор ЗАПАДЕНКО.

Хмельницький.

Ото був ярмарок! А ще ліпший буде

Репортаж

У Дніпропетровську сьогодні відкрито ярмарок, яким місцеві власті мають намір відродити знамениті і завжди багатолюдні свого часу катеринославські торги. На початку нашого століття вони чимось нагадували пізніші виставки здобутків, а за обсягами проданих товарів не поступалися перед наймасовішими ярмарками тодішньої Росії.

Тепер, пояснює заступник голови облдержадміністрації Віталій Рудниченко, саме поєднання ідеї експонувати вироби та продукцію задля реклами з їх неодмінною реалізацією за цінами виробників нам і видалося доречним в рамках акції «Купуємо українське — зміцнюємо державу». Понад 60 підприємств, фірм і компаній, які переробляють та виготовляють продовольчу продукцію, а також легкої промисловості, що випускають побутову техніку тощо, прибули на ярмарок з усім найліпшим, на що вони багаті. Жодного зарубіжного товаровиробника — тільки свої, вітчизняні. З Києва і Харкова, Донецька і Львова... Але насамперед, звичайно, з Дніпропетровська та цього ж регіону.

Області є вже що, не соромлячись, показувати і продавати. Якщо торгова марка «Олейна» визнана кращою і в сусідній Росії, а «Злагода» чи дріжджова «Надія» з Кривого Рогу знані на всю Україну, то для дніпропетровців відомо десятки два-три й інших тутешніх фірм, чиї вироби мають неабиякий попит.

Програмою ярмарку передбачено всілякі театралізовані міні-«вистави» і презентації майстрів народних промислів та іменитих фахівців у сферах обслуговування і послуг. Відтак він матиме свій неповторний колорит, який за задумом його зачинателів, передусім бізнес-центру «Комінфо», неодмінно стане традиційним і помітним в Україні.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

На причорноморські лани — нові комбайни

Одеський автоскладальний завод видав «на-гора» зернозбиральні комбайни, що досі випускалися лише в російському Таганрозі. Машини підуть спочатку на поля Причорномор'я, а потім — усієї України.

З трьох представлених на презентацію комбайнів КЗС-3 щойно зібрано два. А найперший — експериментальний — вже встиг побувати і на виставках, і в роботі. Торішньої осені збирав зерно на рисових чеках Кілійського району. Й не застрявав на перезволожених грунтах, не залишав рису в соломі-полові. Машина, що витримала екзамен на чеках, безвідмовно, високоякісно працюватиме й на пшеничному, ячмінному, інших ланах. Це думка комбайнера-випробувача Бориса Шевченка, який першим «осідлав» нову машину.

Ідея складати в Одесі комбайни виникла на засіданні асоціації причорноморських міст, де зустрілися два мери — одеський Р. Боделан і таганрозький С. Шило. Які невдовзі і «звели» два підприємства — автоскладальний і комбайновий заводи.

— Ідея потрапила, як мовиться, саме у струмінь, — ділиться голова правління АТ «Одеський автоскладальний завод» Едуард Горін. — По-перше, за нашу машину хлібороб заплатить лише 32 тисячі умовних одиниць. Тоді як, наприклад, «Джон Дір» коштує близько 200 тисяч доларів. По-друге, КЗС-3 дуже економічний, вимагає значно менше пального, аніж інші зернозбиральні комбайни. Нарешті ним можна вести пряме й роздільне збирання врожаю на порівняно невеликих полях. У тім числі — і у фермерських господарствах, що за умов реформування земельних відносин на приватних засадах теж немаловажно: всі інші комбайни розраховані на великі земельні масиви.

Згідно з контрактом між двома підприємствами ОдАЗ має зібрати вже нинішнього року 105 комбайнів КЗС-3. На перших порах більшість вузлів і деталей поставляється з Таганрога, але в перспективі комбайн наполовину складатиметься з комплектувальних, вироблених в Україні. І, звісно, стане ще дешевшим.

Георгій ВОРОТНЮК.

Фотофакт

Відразу три дзвони — вагою 700, 500 і 250 кг — піднято на відновлену дзвіницю собору Різдва Богородиці в Миколаєві.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Кредити

360 мільйонів доларів — на модернізацію «Запоріжсталі»

Перший транш кредиту зазначеної суми, надання якого відкритому акціонерному товариству «Металургійний комбінат «Запоріжсталь» підтвердив консорціум західних банків на чолі з банком Fortis Mees Pierson, вже надійшов на рахунки «Запоріжсталі». Відтепер запорізькі металурги щомісяця отримуватимуть по 30 мільйонів доларів кредиту на виробництво гаряче- та холоднокатаного прокату.

Разом із британськими банками Fortis Mees Pierson та KBC кредит надають також швейцарський банк BBL та німецький WLB. За словами керуючого директора компанії Midland Pesources Мартіна Праєра, Midland Pesources — міжнародна компанія й співробітничає з багатьма металургійними підприємствами світу, а «Запоріжсталь» стала її першим українським партнером.

Як повідомили «Голосу України» у прес-службі «Запоріжсталі», отримані кредити буде спрямовано на розвиток виробництва та модернізацію обладнання. Так, уже найближчим часом мають розпочати капітальний ремонт доменної печі № 2, модернізацію мартенівського виробництва і стану гарячого прокатування.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Загули макети з... полігона

Корпуси двох бронетранспортерів, які використовували в якості макетів, вкрадено з військового полігона біля міста Сторожинець. Як з'ясували правоохоронці, поцупив їх місцевий житель, аби здати на металобрухт. Від оборудки заробив крадій чималу суму. Адже корпуси «бетеерів» важили більш як дев'ять тонн. Демонтував макети злодій автокраном. Постові в цей час, звісно, спокійно спали.

Проти зловмисника порушено кримінальну справу.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Знак біди

Праворуч — ліс, ліворуч — ліс. На нього і вогонь поліз

Кінець минулого тижня було означено боротьбою з вогнем. Особливо дошкуляли лісові пожежі. Турбували вони не лише вогнеборців. Задимленість схвилювала мешканців Київської області й навіть самої столиці настільки, що МінНС і управлінню пожежної охорони довелося вести серед населення заспокійливо-роз'яснювальну роботу. З Чорнобильською атомною, мовляв, дим жодним чином не пов'язаний. А от зелені насадження «червоний півень» добряче «пощипав». Так, в Іванківському районі горів чотиригектарний торф'яний настил, а у Вижгородському — 16 га. Для ліквідації стихії залучено 42 вогнеборці й 17 одиниць техніки. Незначні місця лісових пожеж було виявлено поблизу населених пунктів Новобіличі та Коцюбинське (Києво-Святошинський район). А щодо димової хмари, то її приніс у столицю сильний вітер.

Ще активніше лютували пожежі в Білорусі. Там, за 200—250 кілометрів від нашого кордону, вогнем було охоплено щонайменше 1,5 тис. га лісових насаджень. Україна, поінформувавши міністр з надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець, запропонувала сусідам допомогу в гасінні. Однак звідти повідомили: упораємося власними силами.

За даними Головного управління Державної пожежної охорони МВС України, досі палають ліси в Кіровоградській і торф'яники в Житомирській областях. Усього в країні за вихідні зафіксовано більш як 20 вогнищ — полум'ям було охоплено понад 100 гектарів.

Іван ЛАЗНЮК.

У номер

Вінниця

Вимушені канікули

П'ятнадцять учнів Іллінецького аграрного технікуму, що у Вінницькій області, потрапили в інфекційне відділення місцевої районної лікарні з діагнозом гострого кишкового отруєння. Після цього припинено заняття в технікумі — так розпорядився головний санітарний лікар району.

Причиною біди стала питна вода. За даними санстанції, її бактеріологічне забруднення перевищує норму в 50(!) разів. Як повідомила нашому власному кореспонденту Віктору Скрипнику завідувачка інфекційного відділення лікарні Валентина Баланова, загрози життю потерпілих нема. Неякісну воду з допомогою хлору доводять до потрібної норми.

Одним абзацом

■ Усі полтавські школи отримали наказ міського відділу освіти вилучити з обігу зошити артикулу 8Р3-0278861, оскільки вони виготовлені з радіоактивної та іншої екологічно забрудненої сировини. Як таке могло трапитися на вітчизняному поліграфічному флагмані —Понінківському КПК Хмельницької області — невідомо. Поки що підприємство за свою радіоактивну продукцію не понесло жодної відповідальності.

■ Після поминального обіду в селі Солошине Кобеляцького району Полтавської області отруїлося 17 осіб. Вони їли котлети із яловичини. М'ясо, придбане в місцевому сільгосппідприємстві «Дніпро», виявилося зараженим сальмонелою. Стан потерпілих задовільний.

■ Сьогодні в Сімферополі завершує роботу триденна конференція «Кримські естонці — з історичного минулого в майбутнє», присвячена 140-літтю з часу переселення естонців на півострів.

■ На 4 години відключився водовідлив шахти «Краснопільська» ДХК «Луганськвугілля» —зловмисники перебили кабель високовольтної лінії електропостачання. Поки усували порив, рівень води у гірничих виробках перевищив критичну позначку, шахту ледь не затопило. Щоб у подальшому уникнути подібних аварійних ситуацій, на підприємстві монтується ще один резервний увід для живлення водовідливних механізмів.

■ Новий підрозділ з'явився у структурі Одеського міського управління внутрішніх справ — взвод з охорони історичних пам'яток.

■ Більш як 3,7 тисячі мешканців Львівської області залишилися без електрики — мисливці за кольоровими металами зламали трансформаторну підстанцію в с. Довге Дрогобицького району.

■ Відтепер обдаровані діти Рівненщини — переможці всеукраїнських шкільних олімпіад — одержуватимуть стипендії облдержадміністрації. Розпорядження про це видав голова Рівненської облдержадміністрації Микола Сорока.

Сьогодні профспілка працівників вугільної промисловості України планує провести галузевий попереджувальний добовий страйк.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Посивілі сироти війни

Вони і сьогодні відвойовують кожний прожитий в бідності день

Наболіло

Учора випадково почула, як одна пенсіонерка запитала колежанку з «ревізії» смітників: «А ти коли сюди ходиш — зранку чи ввечері?» Ця картинка — в руслі нашої розмови.

...Деякі з них уже мають правнуків. Проте ці сиві люди готові ще й ще раз нагадувати суспільству про те, що вони — діти: «діти війни». Останніми роками армію нужденних та принижених поповнили саме ті, чиї батьки воювали за Перемогу. І згадування про воєнне дитинство для них істотне передусім тому, що без належного статусу їм не вирватися з кола проклятущої бідності, в яке загнала держава. (Утім, це не таке вже й абстрактне поняття: ті, у чиїх руках державні важелі, — теж чиїсь діти...).

У редакцію звернулася Лера Олексіївна Назарова, голова правління Комітету із захисту пенсіонерів та ветеранів праці, не учасників війни м. Києва. «Ми не лише літні люди, ветерани праці, які не мають пільг, окрім проїзду в міському транспорті, ми ще й «діти війни...», — цитую звернення очолюваного Л. Назаровою комітету до Президента України. — Наші батьки, як і ваш батько, загинули, захищаючи Батьківщину, а їхні діти, нині пенсіонери, помирають від голоду, через відсутність ліків та медичної допомоги».

Законом передбачено захист дітей блокадників, малолітніх в'язнів, підпільників і партизан. Інші ж — «просто» діти лихоліття — недоїдали тоді, недоїдають і тепер. Тому Лера Олексіївна та її комітет пропонують внести доповнення до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» ст. 9 п. 2 стосовно визнання учасниками війни осіб, які народилися у 1933—1945 роках — без документального підтвердження факту їх роботи. Або виділити їх в окрему категорію — «діти війни». Зрозуміло, з наданням відповідних пільг.

Рік тому, під час парламентських слухань, нашій Лері Олексіївні було надано для виступу трибуну Верховної Ради. Тоді Лера з болем говорила: «Гинучи, наші батьки і уявити собі не могли, що їхні діти наприкінці XX століття вмиратимуть від голоду». Емоційно розповідала про трагічне дитинство, яке випало на долю її покоління.

Утім, емоції, хоч як це дивно звучить, у даному разі — теж аргумент. Оскільки зміст тривалих ходінь Л. Назарової по кабінетах зводиться до цинічного: чи варто захистити ще одну групу відчужених? І чи кинути на додаток до їхніх сміхотворних «пенсійок» два-три десятки гривень? Зрозуміло, розподіл на статуси для того й придумано, аби складніше було переконати державу у своєму плачевному становищі.

Контраргумент емоціям — скромні ресурси державної казни для запровадження чергових пільг. Листуючись з високими посадовими особами, Лера Олексіївна не лише отримала економічне обгрунтування неможливості запровадження нового статусу. Вона переконалася в доволі скептичному ставленні влади до її пропозиції. Окрім того, є небезпека народити ще один дивний закон на кшталт того, що зробив учасниками війни всіх народжених до 31 грудня 1932-го р. Адже велика кількість, приміром, тодішніх підлітків за давністю років не може документально підтвердити факт своєї роботи під час війни. І аж ніяк не кожен з тих підлітків — нині хворих і безпомічних людей — знаходить сили для боротьби за себе...

Лера Олексіївна отримала дві відповіді з Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів (підписано головою комітету Валерієм Сушкевичем). В останньому листі резонно зауважено, що запропоноване доповнення передбачає розширення кола осіб, які матимуть право на отримання пільг відповідно до ст. 9 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». А це потребує «чіткого визначення джерел покриття додаткових витрат».

Між двома посланнями з комітету ВР була також відповідь першого заступника голови Верховної Ради Віктора Медведчука. Він запевнив: «У разі визнання доцільними ваших пропозицій відповідні зміни у законодавстві буде винесено на розгляд сесії Верховної Ради України».

Тож Комітет ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів звернувся до Кабінету Міністрів із проханням подати висновки з відповідним економічним обгрунтуванням щодо соціальної підтримки дітей війни. І до другого листа з Комітету ВР додавалася відповідь Міністерства праці та соціальної політики за підписом Світлани Вегери, заступника міністра. Окрім аналізу —скільки й кого охоплено Законом «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», — у відповіді міністерства констатується: цей закон за останні п'ять років розширив систему пільг і гарантій». Тепер це, наче насмішка, якщо зважити на драконівську 62-гу статтю Закону України «Про Державний бюджет на 2000 р.» — щодо призупинення деяких пільг та компенсацій окремим категоріям громадян.

У відповіді з Мінпраці зазначено, що за останню «п'ятирічку» чисельність громадян зі статусом ветерана війни збільшилася з 3,11 млн. до 4,87 млн. осіб. Що потреба в коштах на реалізацію Закону "Про статус ветеранів..." становить 4,5 млрд. грн., натомість пільги надають- ся лише на 4—6 відсотків від потреби.

Наприкінці підсумовується: питання соціального захисту дітей війни «необхідно розв'язувати комплексно в контексті загального поліпшення добробуту громадян, а також шляхом надання адресної допомоги найбільш соціально незахищеним верствам населення».

Залишається хіба що пильно вдивитися в похмуру дійсність: де той самий «контекст загального поліпшення добробуту»? І намагатися не помічати старих, які копирсаються у смітниках або чекають на пивні пляшки біля закусочних.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Фото з архівів Великої Вітчизняної.

«Розгнівайтеся, Сане Саничу!»

Багато хто вже знає: варто Олександрові Омельченку розгніватися, і в Києві розпочинаються добрі зміни

За листом читача

До цього закликав міського столичного голову відомий народний депутат в одній із передач національного радіо.

Не мною помічено: що вище крісло начальника, то недоступніший він для смертних. Але коли вже вам вдалося добитися бодай хвилинної аудієнції та ще й викликати праведний гнів вашого благодійника — будьте спокійні, проблемою займуться. А крутіям і черствому чиновницькому люду це так не минеться.

Не знаю, чи довели до Олександра Омельченка прохання народного депутата України розглянути, посприяти, розв'язати обговорювану на радіо проблему, але крик нашої читачки Світлани Дорошенко він чув. Бо не один раз спілкувався з нею в присутності почту. Жінці вдавалося передати особисто мерові прохання, у двох словах розповісти про наболіле. І щоразу Сан Санич доручав підлеглим розібратися, уважно вивчити, допомогти сім'ї двох учасників війни.

— Помічники заступників голови тричі впродовж минулого року вислуховували мене. Записували телефон, обіцяли запросити на розгляд нашого питання до держадміністрації, — каже Світлана Кімовна. — У результаті щоразу ми отримували відписки з Радянської райдержадміністрації.

Тобто від тих, на дії яких скаржиться сім'я не один рік.

— Чиновники перекручують факти і дають неправдиву інформацію, чим вводять в оману міське начальство, —стверджує автор листа до редакції.

Не тільки міське начальство, зазначмо, а й народних депутатів України, які займаються проблемою сім'ї учасника бойових дій.

Суть багаторазових звернень до різних інстанцій (зокрема і до Європейського суду) банальна, як чергове підвищення цін. Світлана Дорошенко — мати-одиначка, її син, мама і батько 13 років мешкають у 16-метровій кімнаті. Ніхто не заперечує їхнього права на поліпшення житлових умов.

— Для бюджету і місцевої влади це поліпшення не варте й гроша, — каже Світлана Дорошенко. — Адже ми не вимагаємо окремих квартир. Ми тільки просимо дозволити зайняти суміжну кімнату, яку, до речі, свого часу виокремили із квартири, на яку нам видали ордер ще 1961 року.

І ще до речі: цю кімнату майже чверть століття (!) не заселяли, використовуючи не за призначенням (у ній навіть бензин зберігався), вона стала, по суті, непридатною для життя. Влада Радянського району столиці роками не бачить «юридичного права та можливості для приєднання кімнати», і таким чином бодай частково розв'язати квартирну проблему обох сімей.

Сергій Головатий, народний депутат України, так прокоментував ситуацію: «Я переконаний, що розв'язати це питання законним способом заважає відсутність доброї волі з боку посадових осіб райадміністрації».

Воістину так!

Іван ІЛЛЯШ.

Нас запитують

Як відстояти власні права

Усе моє трудове життя пройшло в Україні. Але я донині вважаю себе громадянином СРСР. Я розумію — Союзу нема! У такому разі мені не потрібне НІЧИЄ громадянство. Немає батьківщини — немає громадянства! Я вважаю, що ніхто не має права нав'язувати людині будь-яке громадянство.

Мій паспорт громадянина СРСР чистий — я не прийняв українського громадянства. Але нині його вважають недійсним, і у мене, по суті, немає посвідчення особи.

Конституція, Закон про громадянство та інші законодавчі акти України дозволяють проживати на території країни особам без громадянства. На мої неодноразові звернення до державних органів з проханням видати мені посвідчення особи, передбачене для осіб без громадянства — посвідку на проживання, я незмінно отримую відмову. Мені кажуть, що розв'язати це питання можна, лише звернувшися до Президента з проханням про позбавлення мене українського громадянства. Але ж я його не приймав, і жодних паперів з цього приводу не підписував.

До вашої газети я звертаюся з надією, що ви зможете мені допомоги у досягненні моєї мети — отриманні посвідчення особи — посвідки на проживання.

Олексій МЕЩЕРЯКОВ.

Свердловськ-12
Луганської області.

Коментар юриста

Немає штампа - немає громадянства

Випадок, який стався з нашим читачем, з упевненістю можна назвати унікальним. Не кожного дня побачиш людину, яка так затято прагне обмежити себе в правах. І що цікаво: при цьому вона... захищає свої права і вже тільки за це заслуговує на повагу. Але, оскільки вас більше цікавить юридичний аспект, детальніше зупинимося саме на ньому.

По-перше, в своїх доводах щодо неможливості звернення до Президента України з проханням про вихід з громадянства України ви абсолютно праві, оскільки жодного дня в ньому не перебували.

По-друге, правильно також те, що «радянський» паспорт без штампа «Україна» сьогодні вважається недійсним. За таких умов вам необхідно отримати в органах внутрішніх справ посвідку на проживання в Україні з позначкою про прописку. При цьому ви не набуваєте громадянства України та будь-якої іншої держави, тобто набуваєте статусу особи без громадянства. На нашу думку, саме так слід розуміти роз'яснення МВС України (лист № 5729 від 20 жовтня 1999 р.), на яке радимо посилатися.

По-третє, отримавши відмову, яка вочевидь мотивується положенням ст. 2 Закону України "Про громадянство України", відповідно до якого всі громадяни колишнього СРСР, які на момент проголошення незалежності України (24 серпня 1991 року) постійно проживали на території України, є громадянами України, ви можете оскаржити її в судовому порядку. До своєї позовної заяви вам слід додати копію заяви, що її ви подавали до органу внутрішніх справ, та копію відповіді на неї.

Олександр КУМЕЙКО.

Єдиний процес і тарифи єдині

Скільки нині коштує пересилання листів до далекого зарубіжжя?

А. ОЛІЙНИК.

Святилівка Глобинського району Полтавської області.

Відповідає заступник директора з питань експлуатації поштового зв'язку Державного комітету зв'язку та інформатизації України Ірина ЧУМАК:

— Розрахунки з авіакомпаніями та між державами, які беруть участь в єдиному технологічному процесі, провадяться у доларах, тож і тарифи на пересилання відправлень за межі України також встановлені у доларах. Отже, розмір плати за пересилання простого міжнародного листа вагою до 20 г призначенням до далекого зарубіжжя становить: повітряним транспортом — 0,66 долара наземним транспортом — 0,49 дол. Плата стягується в національній валюті згідно з курсом долара Національного банку України на день надання послуги.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Про захист населення від інфекційних хвороб

ЗАКОН УКРАЇНИ

Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансові засади діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, спрямованої на запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини, локалізацію та ліквідацію їх спалахів та епідемій, встановлює права, обов'язки та відповідальність юридичних і фізичних осіб у сфері захисту населення від інфекційних хвороб.

Розділ І
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

інфекційні хвороби — розлади здоров'я людей, що виникають внаслідок зараження живими збудниками (вірусами, бактеріями, рикетсіями, найпростішими, грибками, гельмінтами, кліщами, іншими патогенними паразитами), передаються від заражених осіб здоровим і схильні до масового поширення;

небезпечні інфекційні хвороби — інфекційні хвороби, що характеризуються важкими та (або) стійкими розладами здоров'я в окремих хворих і становлять небезпеку для їх життя та здоров'я;

особливо небезпечні інфекційні хвороби — інфекційні хвороби (у тому числі карантинні: чума, холера, жовта гарячка), що характеризуються важкими та (або) стійкими розладами здоров'я у значної кількості хворих, високим рівнем смертності, швидким поширенням цих хвороб серед населення;

джерело збудника інфекційної хвороби (далі — джерело інфекції) — людина або тварина, заражені збудниками інфекційної хвороби;

дезінфекційні заходи (дезінфекція, дезінсекція, дератизація) — заходи щодо знищення у середовищі життєдіяльності людини збудників інфекційних хвороб (дезінфекція) та їх переносників —комах (дезінсекція) і гризунів (дератизація);

епідемія — масове поширення інфекційної хвороби серед населення відповідної території за короткий проміжок часу;

епідемічна ситуація — показник епідемічного благополуччя території (об'єкта) у певний час, що характеризується рівнем і динамікою захворювання людей на інфекційні хвороби, наявністю або відсутністю відповідних факторів передачі інфекції та іншими обставинами, що впливають на поширення інфекційних хвороб;

благополучна епідемічна ситуація — інфекційні хвороби не реєструються або реєструються їх поодинокі випадки, відсутні сприятливі умови для поширення цих хвороб;

нестійка епідемічна ситуація — рівень захворювання людей на інфекційні хвороби не перевищує середні багаторічні показники, проте є сприятливі умови для поширення цих хвороб;

неблагополучна епідемічна ситуація — рівень захворювання людей на інфекційні хвороби перевищує середні багаторічні показники, реєструються спалахи інфекційних хвороб;

інкубаційний період — максимальний відрізок часу, що минає від моменту зараження людини збудниками інфекційної хвороби до появи перших симптомів цієї хвороби;

ізолятор — спеціалізований заклад охорони здоров'я, призначений для госпіталізації контактних осіб з метою їх обстеження, профілактичного лікування та здійснення медичного нагляду за ними;

обсерватор — спеціалізований заклад охорони здоров'я, призначений для госпіталізації осіб, які виявили бажання покинути територію карантину, з метою їх обстеження та здійснення медичного нагляду за ними;

календар профілактичних щеплень (далі — календар щеплень) — нормативно-правовий акт спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я, яким встановлюються перелік обов'язкових профілактичних щеплень та оптимальні строки їх проведення;

контактні особи — особи, які перебували в контакті з джерелом інфекції, внаслідок чого вони вважаються зараженими інфекційною хворобою;

карантин — адміністративні та медико-санітарні заходи, що застосовуються для запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб;

медичні імунобіологічні препарати — вакцини, анатоксини, імуноглобуліни, сироватки, бактеріофаги, інші лікарські засоби, що застосовуються в медичній практиці з метою специфічної профілактики інфекційних хвороб;

носій збудника інфекційної хвороби (далі — бактеріоносій) —людина, в організмі якої виявлено збудників інфекційної хвороби при відсутності симптомів цієї хвороби;

обмежувальні протиепідемічні заходи — медико-санітарні та адміністративні заходи, що здійснюються в межах осередку інфекційної хвороби з метою запобігання її поширенню;

осередок інфекційної хвороби — місце (об'єкт, територія), де виявлено джерело інфекції та відповідні фактори передачі інфекції;

санітарно-протиепідемічні правила і норми — нормативно-правові акти (накази, інструкції, правила, положення тощо) спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я, вимоги яких спрямовані на запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб;

протиепідемічні заходи — комплекс організаційних, медико-санітарних, ветеринарних, інженерно-технічних, адміністративних та інших заходів, що здійснюються з метою запобігання поширенню інфекційних хвороб, локалізації та ліквідації їх осередків, спалахів та епідемій;

профілактичні щеплення — введення в організм людини медичних імунобіологічних препаратів для створення специфічної несприйнятливості до інфекційних хвороб;

поствакцинальні ускладнення — важкі та (або) стійкі розлади здоров'я, викликані застосуванням медичних імунобіологічних препаратів;

спалах інфекційної хвороби — декілька захворювань на інфекційну хворобу, пов'язаних між собою спільним джерелом та (або) фактором передачі інфекції;

санітарна охорона території України — система організаційних, медико-санітарних, санітарно-гігієнічних, лікувально-профілактичних та протиепідемічних заходів, спрямованих на запобігання занесенню та поширенню на території України особливо небезпечних інфекційних хвороб, а в разі їх виникнення — на недопущення поширення цих хвороб за межі України, а також на запобігання ввезенню на територію України товарів, хімічних, біологічних і радіоактивних речовин, відходів та інших вантажів, небезпечних для життя та здоров'я людини;

фактори передачі збудників інфекційних хвороб (далі — фактори передачі інфекції) — забруднені збудниками інфекційних хвороб об'єкти середовища життєдіяльності людини (повітря, грунт, вода, харчові продукти, продовольча сировина, кров та інші біологічні препарати, медичні інструменти, предмети побуту тощо), а також заражені збудниками інфекційних хвороб живі організми, за участю яких відбувається перенесення збудників інфекційної хвороби від джерела інфекції до інших осіб.

Стаття 2. Законодавство про захист населення від інфекційних хвороб

Відносини у сфері захисту населення від інфекційних хвороб регулюються Основами законодавства України про охорону здоров'я, законами України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та соціальний захист населення», цим Законом, іншими нормативно-правовими актами.

Розділ ІІ
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ВІД ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Стаття 3. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Кабінет Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб:

розробляє і здійснює відповідні загальнодержавні програми;

забезпечує фінансування та матеріально-технічне постачання закладів охорони здоров'я, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення заходів і робіт, пов'язаних з ліквідацією епідемій, координує проведення цих заходів і робіт;

координує та спрямовує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

укладає міжурядові договори;

вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 4. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим і місцевих органів виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб:

реалізують державну політику в галузі охорони здоров'я та щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, організовують розроблення і виконання регіональних і місцевих програм з питань захисту населення від інфекційних хвороб, а також беруть участь у розробленні та виконанні загальнодержавних програм;

забезпечують проведення профілактичних і протиепідемічних заходів (благоустрій, водопостачання та водовідведення, прибирання та санітарна очистка, боротьба з живими переносниками збудників інфекційних хвороб тощо) на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах, здійснюють контроль за виконанням цих заходів;

здійснюють контроль за додержанням юридичними і фізичними особами санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних та ветеринарних правил і норм, правил торгівлі та побутового обслуговування населення, за якістю та безпекою харчових продуктів і продовольчої сировини на всіх етапах їх виробництва, зберігання та реалізації;

організовують проведення аналізу епідемічної ситуації в регіоні та контролю за її станом;

забезпечують комунальні заклади охорони здоров'я, діяльність яких пов'язана з лікуванням і профілактикою інфекційних хвороб, кадрами, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами;

інформують населення через засоби масової інформації про епідемічну ситуацію в регіоні та здійснювані протиепідемічні заходи;

вирішують питання фінансового та матеріально-технічного забезпечення лікувально-профілактичних і протиепідемічних заходів та робіт, пов'язаних з ліквідацією епідемій та спалахів інфекційних хвороб;

вирішують інші питання у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 5. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Органи місцевого самоврядування

(Закінчення на 6—9-й стор.).

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Об'єднаної конвенції про безпеку поводження з відпрацьованим паливом та про безпеку поводження з радіоактивними відходами

Верховна Рада України *постановляє:*

Об'єднану конвенцію про безпеку поводження з відпрацьованим паливом та про безпеку поводження з радіоактивними відходами, підписану від імені України 29 вересня 1997 року у м. Відні (Австрія), ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1688-ІІІ

У комітетах ВР України

Чи стануть дороги кращими?

Результати перевірки Рахунковою палатою використання бюджетних коштів (1998—1999 рр.) корпорацією «Укравтодор» розглянув Комітет із питань будівництва, транспорту і зв'язку.

З'ясувалося, що окремі рішення уряду не відповідають нормам законів «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» із внесеними змінами й доповненнями та «Про Державний бюджет України». Це створює сприятливі умови для нецільового використання коштів.

Відтак Міністерство транспорту нині готує зміни до постанови і розпоряджень Кабінету міністрів та інших нормативних документів щодо порядку планування, обліку, звітності та використання фінансових ресурсів, які мали суперечності з чинним законодавством. Упроваджують також нову структуру управління дорожнім комплексом на регіональному рівні. Вона передбачає чітке розмежування функцій замовника та підрядника й надасть змогу поліпшити контроль за правильністю використання коштів.

За порушення у використанні бюджетних коштів та прорахунки у веденні бухгалтерського обліку прийнято рішення про звільнення із займаних посад трьох службових осіб та оголошено догани 21 керівникові.

Безмитний книгообмін

Комітет з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму вирішив рекомендувати парламенту прийняти в цілому, без застережень, президентський проект закону про приєднання України до Флорентійської угоди про ввезення матеріалів освітнього, наукового і культурного характеру від 1950 року та протоколу до неї від 1976 року. Угода, і протокол зокрема, передбачають не стягувати мито або інші збори при ввезенні чи вивезенні з однієї договірної держави до іншої спеціальних книг та аудіоматеріалів для сліпих, а також книг і публікацій для бібліотек.

Любителям спорту — менші податки

На думку членів Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму, розв'язати проблему підтримки олімпійського руху в нашій державі можна у два способи. Або держава у повному обсязі фінансує підготовку спортсменів до олімпіад, або встановлює спеціальний режим оподаткування фізичних та юридичних осіб, які готові підтримати розвиток олімпійського руху. Проект закону «Про підтримку олімпійського, параолімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні», який комітет розглянув у другому читанні, зокрема, передбачає запровадження окремого режиму оподаткування винагород спортсменів, звільнення від податків і митних зборів спортивного інвентарю, обладнання та медико-біологічних засобів, що не виробляються в Україні. Пропоновано також, щоб кошти, перераховані на спеціальні рахунки «Україна олімпійська» та «Україна параолімпійська», враховувалися платникам податків у зменшенні до 20 відсотків податкового зобов'язання.

Прес-служба Верховної Ради України.

Центральна виборча комісія висловлює глибоке співчуття заступнику голови комісії М. І. Дем'яненку у зв'язку зі смертю його сестри —
ЛІДІЇ ІВАНІВНИ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист населення від

(Початок на 5-й стор.).

у сфері захисту населення від інфекційних хвороб:

забезпечують проведення профілактичних і протиепідемічних заходів на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах, а також робіт по ліквідації епідемій та спалахів інфекційних хвороб і вирішують питання фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів і робіт;

здійснюють комплексні заходи, спрямовані на ліквідацію епідемій, спалахів інфекційних хвороб та їх наслідків;

забезпечують участь у боротьбі з інфекційними хворобами закладів та установ охорони здоров'я усіх форм власності, а також вдосконалення мережі спеціалізованих закладів та установ охорони здоров'я, діяльність яких пов'язана із захистом населення від інфекційних хвороб;

забезпечують доступність і безоплатність надання медичної допомоги хворим на інфекційні хвороби у державних і комунальних закладах охорони здоров'я;

забезпечують відповідно до законодавства громадян пільгових категорій лікарськими засобами та виробами медичного призначення для лікування і профілактики інфекційних хвороб;

вирішують інші питання у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 6. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я у сфері захисту населення від інфекційних хвороб:

розробляє, затверджує і вводить у дію санітарно-протиепідемічні правила і норми, методи обстеження та лікування хворих, діагностики та профілактики інфекційних хвороб, інші нормативно-правові акти;

здійснює нагляд за додержанням підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та громадянами законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, контролює виконання вимог санітарно-протиепідемічних правил і норм;

здійснює відповідно до законодавства державну реєстрацію, контроль за виробництвом, якістю, забезпеченням належного режиму зберігання, реалізацією та використанням медичних імунобіологічних препаратів, їх ефективністю, безпечністю і відповідністю вимогам вітчизняних та міжнародних стандартів;

встановлює методи випробувань дезінфекційних засобів, контролю відповідності їх вимогам стандартів, інших нормативних документів, регламентує їх застосування;

веде статистичний облік інфекційних хвороб;

координує проведення закладами охорони здоров'я, установами та закладами державної санітарно-епідеміологічної служби, науково-дослідними установами, що належать до сфери його управління, заходів, спрямованих на санітарну охорону території України;

аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні та в окремих регіонах, розробляє обгрунтовані пропозиції, спрямовані на профілактику та зниження рівня інфекційних хвороб і поліпшення епідемічної ситуації, вносить їх в установленому законодавством порядку на розгляд Кабінету Міністрів України;

встановлює допустимі рівні забруднення мікроорганізмами та іншими біологічними чинниками харчових продуктів і продовольчої сировини, води, грунту, інших об'єктів середовища життєдіяльності людини;

організовує проведення наукових досліджень, спрямованих на зниження рівня інфекційних хвороб, поліпшення епідемічної ситуації, підвищення ефективності протиепідемічних заходів;

бере участь у формуванні державних замовлень на виробництво лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів та дезінфекційних засобів, необхідних для здійснення профілактичних і протиепідемічних заходів, а також на підготовку фахівців з профілактики та лікування інфекційних хвороб;

забезпечує створення, зберігання та своєчасне оновлення необхідного запасу лікарських засобів, медичних імунобіологічних препаратів, дезінфекційних засобів тощо на випадок епідемій;

здійснює міжвідомчу координацію та забезпечує взаємодію з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

погоджує проекти нормативно-правових актів спеціально уповноважених центральних органів виконавчої влади з питань оборони, внутрішніх справ, охорони державного кордону, Служби безпеки України, якими встановлюється порядок проведення профілактичних і протиепідемічних заходів у межах підпорядкованих зазначеним центральним органам виконавчої влади територій, об'єктів, частин і підрозділів;

організовує гігієнічне навчання населення з питань запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб, а також забезпечує медичні служби міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, установи державної санітарно-епідеміологічної служби періодичною інформацією про епідемічну ситуацію в Україні та у світі, щорічно інформує їх про прийняті санітарно-протиепідемічні правила та інші нормативно-правові акти у сфері захисту населення від інфекційних хвороб;

вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 7. Лікування хворих на інфекційні хвороби

Лікування хворих на інфекційні хвороби може проводитися в акредитованих у встановленому законодавством порядку державних і комунальних спеціалізованих закладах (відділеннях) охорони здоров'я та клініках наукових установ, а також в акредитованих закладах охорони здоров'я, заснованих у встановленому законодавством порядку на приватній формі власності. У разі якщо перебіг інфекційної хвороби легкий, а епідемічна ситуація в осередку інфекційної хвороби благополучна, лікування такого хворого під систематичним медичним наглядом може здійснюватися амбулаторно, крім випадків, передбачених статтями 22, 27 і 31 цього Закону.

Лікуванням хворих на інфекційні хвороби можуть займатися особи, які мають медичну освіту та відповідають кваліфікаційним вимогам, установленим спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я, у тому числі особи, які в установленому порядку займаються приватною медичною практикою.

Стаття 8. Фінансування профілактичних і протиепідемічних заходів та лікування хворих на інфекційні хвороби

Фінансування профілактичних і протиепідемічних заходів здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів, а у випадках, передбачених законом, — за рахунок коштів підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, а також коштів фізичних осіб.

Профілактичні щеплення проти інфекційних хвороб, включених до календаря щеплень, та профілактичні щеплення за епідемічними показаннями проводяться для громадян безоплатно за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством. Поставки медичних імунобіологічних препаратів для проведення профілактичних щеплень, включених до календаря щеплень, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, а для проведення щеплень за епідемічними показаннями — за рахунок коштів місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством. Порядок забезпечення закладів охорони здоров'я медичними імунобіологічними препаратами встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

У державних і комунальних закладах охорони здоров'я та державних наукових установах лікування, медичні огляди та обстеження осіб, хворих на інфекційні хвороби, та бактеріоносіїв проводяться безоплатно (за рахунок коштів відповідних бюджетів), а також можуть проводитися за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Профілактичні та поточні дезінфекційні заходи проводяться за рахунок коштів підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та за кошти фізичних осіб.

Стаття 9. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення робіт, пов'язаних із епідеміологічним обстеженням, ліквідацією епідемій та спалахів інфекційних хвороб, порядок відшкодування понесених на це витрат

Витрати, пов'язані з епідеміологічним обстеженням і ліквідацією епідемій та спалахів інфекційних хвороб, фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів. У випадках, передбачених законом, для цього можуть залучатися кошти підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності, а також кошти фізичних осіб і громадських організацій, у тому числі міжнародних.

У разі якщо епідемія чи спалах інфекційної хвороби виникли з вини встановленої юридичної або фізичної особи, витрати з Державного бюджету України та місцевих бюджетів на локалізацію та ліквідацію зазначених епідемії чи спалаху інфекційної хвороби можуть бути відшкодовані за рахунок винної особи в порядку, встановленому законом.

У разі виникнення епідемії чи спалаху інфекційної хвороби засоби масової інформації незалежно від форм власності сприяють органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування у проведенні необхідної роз'яснювальної роботи серед населення.

Розділ III
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У СФЕРІ ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ВІД ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Стаття 10. Основні принципи профілактики інфекційних хвороб

Основними принципами профілактики інфекційних хвороб є:

визнання захисту населення від інфекційних хвороб одним із пріоритетних напрямів діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

дотримання підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та громадянами санітарно-гігієнічних та санітарно-протиепідемічних правил і норм при здійсненні будь-яких видів діяльності;

комплексність проведення профілактичних, протиепідемічних, соціальних і освітніх заходів, обов'язковість їх фінансування;

безоплатність надання медичної допомоги особам, хворим на інфекційні хвороби, у державних і комунальних закладах охорони здоров'я та в державних наукових установах;

соціальний захист осіб, які хворіють на інфекційні хвороби чи є бактеріоносіями;

державна підтримка відповідних наукових розробок і вітчизняних виробників медичних імунобіологічних препаратів, лікарських і дезінфекційних засобів та виробів медичного призначення, що застосовуються для профілактики, діагностики та лікування інфекційних хвороб.

Стаття 11. Організація та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів

Організація та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів, зокрема щодо санітарної охорони території України, обмежувальних заходів стосовно хворих на інфекційні хвороби та бактеріоносіїв, виробничого контролю, у тому числі лабораторних досліджень і випробувань при виробництві, зберіганні, транспортуванні та реалізації харчових продуктів і продовольчої сировини та іншої продукції, при виконанні робіт і наданні послуг, а також організація та проведення медичних оглядів і обстежень, профілактичних щеплень, гігієнічного виховання та навчання громадян, інших заходів, передбачених санітарно-гігієнічними та санітарно-протиепідемічними правилами і нормами, у межах встановлених законом повноважень покладаються на органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, органи, установи та заклади державної санітарно-епідеміологічної служби, заклади охорони здоров'я, підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, а також на громадян.

Організацію та проведення профілактичних і протиепідемічних заходів у межах територій, об'єктів, частин і підрозділів, підпорядкованих спеціально уповноваженим центральним органам виконавчої влади з питань оборони, внутрішніх справ, охорони державного кордону, Службі безпеки України, забезпечують відповідні центральні органи виконавчої влади, підпорядковані їм установи державної санітарно-епідеміологічної служби, медичні служби, а також керівники зазначених об'єктів, частин, підрозділів.

Проведення профілактичних щеплень забезпечують спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та установи державної санітарно-епідеміологічної служби.

Стаття 12. Профілактичні щеплення

Профілактичні щеплення проти дифтерії, кашлюка, кору, поліомієліту, правця, туберкульозу є обов'язковими і включаються до календаря щеплень.

Працівники окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких може призвести до зараження цих працівників та (або) поширення ними інфекційних хвороб, підлягають обов'язковим профілактичним щепленням також проти інших відповідних інфекційних хвороб. У разі відмови або ухилення від обов'язкових профілактичних щеплень у порядку, встановленому законом, ці працівники відсторонюються від виконання зазначених видів робіт. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням проти інших відповідних інфекційних хвороб, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У разі загрози виникнення особливо небезпечної інфекційної хвороби або масового поширення небезпечної інфекційної хвороби на відповідних територіях та об'єктах можуть проводитися обов'язкові профілактичні щеплення проти цієї інфекційної хвороби за епідемічними показаннями.

Рішення про проведення обов'язкових профілактичних щеплень за епідемічними показаннями на відповідних територіях та об'єктах приймають головний державний санітарний лікар України, головний державний санітарний лікар Автономної Республіки Крим, головні державні санітарні лікарі областей, міст Києва та Севастополя, головні державні санітарні лікарі спеціально уповноважених центральних органів виконавчої влади з питань оборони, внутрішніх справ, охорони державного кордону, Служби безпеки України.

Медичні працівники, які проводять профілактичні щеплення, повинні мати відповідну підготовку з питань їх проведення та зобов'язані надати об'єктивну інформацію особам, яким проводиться щеплення, або їх законним представникам про ефективність профілактичних щеплень та про можливі поствакцинальні ускладнення.

Профілактичні щеплення проводяться після медичного огляду особи в разі відсутності у неї відповідних медичних протипоказань. Повнолітнім дієздатним громадянам профілактичні щеплення проводяться за їх згодою після надання об'єктивної інформації про щеплення, наслідки відмови від них та можливі поствакцинальні ускладнення. Особам, які не досягли п'ятнадцятирічного віку чи визнані у встановленому законом порядку недієздатними, профілактичні щеплення проводяться за згодою їх об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників. Особам віком від п'ятнадцяти до вісімнадцяти років чи визнаним судом обмежено дієздатними профілактичні щеплення проводяться за їх згодою після надання об'єктивної інформації та за згодою об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників цих осіб. Якщо особа та (або) її законні представники відмовляються від обов'язкових профілактичних щеплень, лікар має право взяти у них відповідне письмове підтвердження, а в разі відмови дати таке підтвердження — засвідчити це актом у присутності свідків.

Відомості про профілактичні щеплення, поствакцинальні ускладнення та про відмову від обов'язкових профілактичних щеплень підлягають статистичному обліку і вносяться до відповідних медичних документів. Медичні протипоказання, порядок проведення профілактичних щеплень та реєстрації поствакцинальних ускладнень встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Стаття 13. Вимоги до медичних імунобіологічних препаратів, контроль за їх якістю та застосуванням

Для профілактичних щеплень застосовуються медичні імунобіологічні препарати вітчизняного та зарубіжного виробництва, зареєстровані в Україні в установленому законодавством порядку.

Медичні імунобіологічні препарати можуть відпускатися громадянам за рецептами лікарів у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

інфекційних хвороб

Державний контроль за якістю, ефективністю, безпечністю та правильністю застосування вітчизняних та зарубіжних медичних імунобіологічних препаратів здійснюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я у порядку, встановленому законодавством щодо лікарських засобів.

Зберігання, транспортування, а також знешкодження непридатних для використання медичних імунобіологічних препаратів здійснюється з додержанням санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм. Контроль за дотриманням встановлених порядку та умов зберігання, транспортування, а також знешкодження медичних імунобіологічних препаратів здійснюється установами державної санітарно-епідеміологічної служби України.

Про кожний випадок поствакцинального ускладнення заклади та установи охорони здоров'я незалежно від форм власності зобов'язані терміново повідомити спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Стаття 14. Створення нових та генетично змінених мікроорганізмів і біологічно активних речовин

Підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, їх структурні підрозділи (лабораторії), в яких проводяться дослідження, пов'язані зі створенням нових та генетично змінених мікроорганізмів і біологічно активних речовин, підлягають обов'язковій реєстрації в спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади з питань охорони здоров'я з метою здійснення державного контролю за проведенням таких досліджень.

Стаття 15. Запобігання інфекційним захворюванням у дитячих закладах

Прийом дітей до виховних, навчальних, оздоровчих та інших дитячих закладів проводиться за наявності відповідної довідки закладу охорони здоров'я, в якому дитина перебуває під медичним наглядом. Довідка видається на підставі даних медичного огляду дитини, якщо відсутні медичні протипоказання для її перебування у цьому закладі, а також якщо їй проведено профілактичні щеплення згідно з календарем щеплень і вона не перебувала в контакті з хворими на інфекційні хвороби або бактеріоносіями.

Дітям, які не отримали профілактичних щеплень згідно з календарем щеплень, відвідування дитячих закладів не дозволяється. У разі якщо профілактичні щеплення дітям проведено з порушенням установлених строків у зв'язку з медичними протипоказаннями, при благополучній епідемічній ситуації за рішенням консиліуму відповідних лікарів вони можуть бути прийняті до відповідного дитячого закладу та відвідувати його.

Порядок проведення медичних оглядів дітей і форма довідки для прийому їх до дитячих закладів установлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Працівники дитячих закладів підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам з метою виявлення хворих на інфекційні хвороби та бактеріоносіїв у порядку, встановленому законодавством.

Працівники дитячих закладів зобов'язані:

вести постійне спостереження за станом здоров'я дітей, а в разі виявлення хворого на інфекційну хворобу — вжити заходів для його ізоляції від здорових дітей та негайно повідомити про цей випадок відповідний заклад охорони здоров'я;

систематично проводити гігієнічне навчання та виховання дітей.

Стаття 16. Захист населення від інфекційних хвороб, спільних для тварин і людей (зооантропонозних інфекцій)

Захист населення від інфекційних хвороб, спільних для тварин і людей (зооантропонозних інфекцій), забезпечується проведенням ветеринарно-санітарних, протиепізоотичних, профілактичних і протиепідемічних заходів під час догляду за тваринами, виробництва, переробки та реалізації продукції тваринництва, дотриманням усіма господарюючими суб'єктами вимог ветеринарних, санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм, а також контролем місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за їх дотриманням.

З метою запобігання виникненню та поширенню зооантропонозних інфекцій серед людей місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування:

затверджують комплексні програми і плани профілактики та боротьби з цими інфекціями;

затверджують правила утримання тварин у домашніх умовах, виділяють і облаштовують на територіях населених пунктів місця для їх вигулювання, забезпечують відлов, тимчасове утримання та регулювання чисельності бродячих тварин;

забезпечують систематичне проведення дератизації на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах.

Стаття 17. Права та обов'язки громадян та їх об'єднань у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Громадяни та їх об'єднання мають право на отримання достовірної інформації щодо епідемічної ситуації в Україні.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, установи державної санітарно-епідеміологічної служби та заклади охорони здоров'я зобов'язані періодично повідомляти через засоби масової інформації про епідемічну ситуацію та здійснювані протиепідемічні заходи.

За відмову у наданні інформації, умисне перекручення або приховування об'єктивних даних про захворювання населення на інфекційні хвороби посадові особи органів, установ та закладів, зазначених у частині другій цієї статті, несуть відповідальність згідно із законом.

Громадяни та їх об'єднання мають право брати участь в обговоренні питань щодо розміщення та будівництва об'єктів, що можуть негативно впливати на епідемічну ситуацію, проектів загальнодержавних, регіональних і місцевих програм з питань захисту населення від інфекційних хвороб і вносити пропозиції з цих питань до відповідних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, установ і організацій.

Стаття 18. Права та обов'язки підприємств, установ і організацій у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Права та обов'язки підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності у сфері захисту населення від інфекційних хвороб щодо забезпечення населення доброякісними, безпечними для здоров'я харчовими продуктами, продовольчою сировиною та питною водою, запобігання забрудненню збудниками інфекційних хвороб відкритих водойм і грунту, утримання в належному санітарному стані територій населених пунктів, місць масового відпочинку населення, рекреаційних зон тощо визначені законодавством.

Юридичні особи незалежно від форм власності та громадяни забезпечують проведення профілактичних дезінфекційних заходів у жилих, виробничих та інших приміщеннях (будівлях) і на земельних ділянках, що належать їм на праві власності чи надані в користування, здійснюють інші заходи з метою недопущення розмноження гризунів і комах у приміщеннях (будівлях) і на земельних ділянках.

Власники, а також керівники та інші посадові особи підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності зобов'язані в межах своїх повноважень сприяти медичним працівникам у здійсненні заходів щодо захисту населення від інфекційних хвороб.

Стаття 19. Права осіб, які хворіють на інфекційні хвороби чи є бактеріоносіями

Особи, які хворіють на інфекційні хвороби чи є бактеріоносіями, мають право на:

безоплатне лікування у державних і комунальних закладах охорони здоров'я та державних наукових установах;

отримання достовірної інформації про результати медичного огляду, обстеження та лікування, а також на отримання рекомендацій щодо запобігання поширенню інфекційних хвороб;

звернення до суду з позовами про відшкодування шкоди, заподіяної їх здоров'ю та (або) майну внаслідок порушення законодавства про захист населення від інфекційних хвороб.

Іноземцям та особам без громадянства, які хворіють на інфекційні хвороби чи є бактеріоносіями, медична допомога надається в порядку, встановленому цим Законом та міжнародними договорами України.

Стаття 20. Обов'язки осіб, які хворіють на інфекційні хвороби чи є бактеріоносіями

Особи, які хворіють на інфекційні хвороби чи є бактеріоносіями, зобов'язані:

вживати рекомендованих медичними працівниками заходів для запобігання поширенню інфекційних хвороб;

виконувати вимоги та рекомендації медичних працівників щодо порядку та умов лікування, додержуватися режиму роботи закладів охорони здоров'я та наукових установ, у яких вони лікуються;

проходити у встановлені строки необхідні медичні огляди та обстеження.

Стаття 21. Обов'язкові профілактичні медичні огляди

Обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) та періодичні профілактичні медичні огляди працівників окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення і може призвести до поширення інфекційних хвороб, проводяться за рахунок роботодавців у порядку, встановленому законодавством.

Обов'язковим профілактичним медичним оглядам підлягають неповнолітні, учні загальноосвітніх і професійно-технічних навчальних закладів та студенти вищих навчальних закладів, інші категорії осіб відповідно до закону.

У разі погіршення епідемічної ситуації за поданням відповідного головного державного санітарного лікаря рішеннями органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування для працівників, зазначених у частині першій цієї статті, можуть проводитися позачергові обов'язкові профілактичні медичні огляди.

Обов'язковим профілактичним медичним оглядам і подальшому медичному нагляду підлягають також особи, які перебували в контакті з хворими на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби чи бактеріоносіями збудників цих хвороб:

за місцем роботи, навчання, відпочинку тощо;

у домашніх умовах.

Дані про результати обов'язкових профілактичних медичних оглядів працівників, зазначених у частині першій цієї статті, заносяться до їх особистих медичних книжок та інших медичних документів і підлягають обліку у відповідних установах державної санітарно-епідеміологічної служби.

Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, порядок проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Особи, які відмовляються або ухиляються від проходження обов'язкових профілактичних медичних оглядів, відсторонюються від роботи, а неповнолітні, учні та студенти — від відвідування відповідних закладів.

Стаття 22. Заходи щодо осіб, хворих на інфекційні хвороби, контактних осіб та бактеріоносіїв

Особи, хворі на інфекційні хвороби, контактні особи та бактеріоносії, які створюють підвищену небезпеку зараження оточуючих, підлягають своєчасному та якісному лікуванню, медичному нагляду та обстеженням. Особи, які хворіють на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, є носіями збудників цих хвороб або перебували в контакті з такими хворими чи бактеріоносіями,

(Закінчення на 8—9-й стор.).

Колонка оглядача

Київ вартий гонорару!

(Початок на 1-й стор.).

Поглянувши уважно, ми побачимо, що фестиваль «Київ травневий» народився саме за часів Омельченка не випадково. Для Омельченка це не примха, а частина певної стратегії — саме стратегії утвердження Києва як світового міста. Адже одна річ — прийняти Закон про статус столиці, а інша — реалізувати цей статус. Зауважмо, що акція називається фестивалем споріднених міст. Колись теж таке було. Але за часів Союзу зі світовими столицями браталася Москва, а Києву лишалися міста, нижчі за рангом. І от тепер, не втрачаючи славних старих побратимів, Київ активно здобуває нових. Різних угод про співробітництво та дружбу Києва з містами світу останнім часом підписано понад сорок. Але угоди — ще не все, треба реально дружити, і це найважче. Обмін чиновниками погоди не робить. Ну, мер Парижа чи Берліна приїде, а рядовий німець, француз, китаєць згадає все, що йому про нас відомо (Чорнобиль — і аллєс!), та й не поспішатиме. Ось тут і спрацьовують такі фестивалі. Тобто саме оцей фестиваль! Особливо добре це видно у порівнянні з минулим роком, коли «Київ травневий» проводився вперше і ще не мав ні іміджу, ні особливо престижних гостей. Але саме оті гості й зробили свою справу. Вони побачили, що технічне оснащення наших залів не зовсім бідне, і місто прекрасне, і погода в травні ніжна, а публіка просто унікальна — треба мати особливий талант, щоб провалитися перед київською публікою! Для фестивальних людей все це дуже важливо. Вони про це розповіли вдома, і вже цієї весни до нас приїхали такі театри, котрі абикуди не їздять. Скептик скаже: їм платять, от і їдуть! Але слід знати: «Київ травневий» — безгонорарний! То чому їдуть? З тієї само причини, чому їдуть на безгонорарний і дуже популярний у всім світі Каїрський фестиваль: гарний прийом у гарному місті важливіший за гонорар. Як мовиться, Париж вартий меси! Отже, фестивальна гостинність повертається Києву нехай і не сторицею, але справа дуже перспективна. Адже половина публіки на фестивалі — київські іноземці. Вони, скажімо, охоче йдуть подивитися театр з Тайбея, бо ніколи його не бачили, хоч об'їхали півсвіту. І в них само по собі складається враження: Київ — місто, де запросто можна побачити кращі зразки світового театру. До речі, китайський театр «Хань Тхан Юефу» — справді світового рівня. Ми давно не бачили видовища, яке служило б не публіці чи самому собі, а чомусь вищому. Це мистецтво настільки сильне й чисте, делікатно-точне й свіже, що після вистави якийсь час не хочеться жодних інших вражень. Але вони будуть, бо фестиваль не зупиняється!

Віталій ЖЕЖЕРА.

■ ***Фотофакт***

Театр «Хань Тхань Юефу» побував у Києві за сприяння фонду «Далекий Схід».

Закон друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист населення від

(Початок на 5—7-й стор.).

а також хворі на інші інфекційні хвороби у разі, якщо вони створюють реальну небезпеку зараження оточуючих, підлягають лікуванню, медичному нагляду та обстеженням у стаціонарах відповідних закладів охорони здоров'я чи наукових установ.

Порядок госпіталізації, лікування та медичного нагляду за хворими на інфекційні хвороби, контактними особами та бактеріоносіями, умови їх перебування у відповідних закладах охорони здоров'я та наукових установах установлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Стаття 23. Відсторонення від роботи осіб, які є бактеріоносіями

У разі якщо бактеріоносіями є особи, робота яких пов'язана з обслуговуванням населення і може призвести до поширення інфекційних хвороб, такі особи за їх згодою тимчасово переводяться на роботу, не пов'язану з ризиком поширення інфекційних хвороб. Якщо зазначених осіб перевести на іншу роботу неможливо, вони відсторонюються від роботи в порядку, встановленому законом. На період відсторонення від роботи цим особам виплачується допомога у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.

Зазначені в частині першій цієї статті особи можуть бути визнані тимчасово або постійно не придатними за станом здоров'я для виконання певних видів робіт.

Рішення про тимчасову чи постійну непридатність осіб, які є бактеріоносіями, для виконання певних видів робіт приймається медико-соціальними експертними комісіями на підставі результатів лікування, даних медичних оглядів тощо. Таке рішення медико-соціальної експертної комісії може бути в установленому порядку оскаржено до суду.

Перелік видів робіт, для виконання яких особи, які є бактеріоносіями, можуть бути визнані тимчасово або постійно не придатними, визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Розділ IV
ПРОФІЛАКТИКА ТА НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ХВОРИМ НА СОЦІАЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ (ТУБЕРКУЛЬОЗ, ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ СТАТЕВИМ ШЛЯХОМ, СНІД, ПРОКАЗА)

Стаття 24. Надання медичної допомоги хворим на соціально небезпечні інфекційні хвороби

Особи, які хворіють на соціально небезпечні інфекційні хвороби, підлягають своєчасному та якісному лікуванню, періодичним обстеженням і медичному нагляду.

Лікування, обстеження та медичний нагляд за хворими на соціально небезпечні інфекційні хвороби у державних і комунальних закладах охорони здоров'я та державних наукових установ проводяться безоплатно (за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів).

Іноземцям та особам без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні і хворіють на соціально небезпечні інфекційні хвороби, медична допомога надається в порядку, встановленому цим Законом та міжнародними договорами України.

Дипломатичні представництва та консульські установи України видають візи на в'їзд в Україну іноземцям та особам без громадянства за умови пред'явлення документа про відсутність у них туберкульозу в активній формі та ВІЛ-інфекції, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України.

Стаття 25. Оздоровлення та соціальний захист хворих на туберкульоз і членів їх сімей

Оздоровлення хворих на туберкульоз проводиться у спеціалізованих протитуберкульозних санаторіях безоплатно (за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів).

Особам працездатного віку, в яких уперше виявлено захворювання на туберкульоз або стався його рецидив, листок непрацездатності для проведення безперервного курсу лікування та оздоровлення може видаватися на строк до 10 місяців. За такими особами протягом цього строку зберігається місце роботи.

Особи, які хворіють на туберкульоз в активній формі, мають право на першочергове поліпшення житлових умов у порядку, встановленому законодавством.

Члени сім'ї хворого на туберкульоз, які проживають разом з ним в одній квартирі (кімнаті), мають право на безоплатну хіміопрофілактику туберкульозу (за рахунок коштів місцевих бюджетів).

Підприємства, установи, організації незалежно від форм власності можуть витрачати власні кошти на поліпшення умов праці, відпочинку, харчування тощо працівників, які хворіють на туберкульоз.

Стаття 26. Лікування та правовий захист хворих на інфекційні хвороби, що передаються статевим шляхом

Особи, хворі на інфекційні хороби, що передаються статевим шляхом, підлягають обов'язковому лікуванню (за їх бажанням — анонімно).

Відомості про зараження особи інфекційною хворобою, що передається статевим шляхом, проведені медичні огляди та обстеження з цього приводу, дані інтимного характеру, отримані у зв'язку з виконанням професійних обов'язків посадовими особами та медичними працівниками закладів охорони здоров'я, становлять лікарську таємницю. Надання таких відомостей дозволяється у випадках, передбачених законами України.

Стаття 27. Лікування та реабілітація хворих на проказу

Лікування та постійний медичний нагляд за хворими на проказу проводяться у спеціалізованих лікувально-профілактичних закладах — лепрозоріях.

У періоди, коли перебіг хвороби не становить загрози зараження при близьких контактах, хворі на проказу можуть проживати на території лепрозорію разом з членами своєї сім'ї, які підлягають постійному медичному нагляду і перебувають на обліку в лепрозоріях.

Вимоги щодо розміщення та утримання лепрозоріїв, особливості протиепідемічного, лікувального та реабілітаційного режиму у цих закладах установлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Лепрозоріям у встановленому законом порядку можуть надаватися земельні ділянки для ведення господарської діяльності хворими на проказу, яким така діяльність не протипоказана, та членами їх сімей.

Розділ V
САНІТАРНА ОХОРОНА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ, КАРАНТИН, ОБМЕЖУВАЛЬНІ ПРОТИЕПІДЕМІЧНІ ЗАХОДИ

Стаття 28. Санітарна охорона території України

Санітарна охорона території України забезпечується проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів та санітарно-епідеміологічним наглядом у пунктах пропуску через державний кордон та на всій території України. Правила санітарної охорони території України затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Санітарно-епідеміологічний нагляд у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюють санітарно-карантинні підрозділи відповідних установ державної санітарно-епідеміологічної служби.

Пропуск через державний кордон України пасажирів, екіпажів, бригад тощо, серед яких є особи з симптомами інфекційних хвороб, дозволяється після проведення медичного огляду цих осіб.

В'їзд на територію України транспортних засобів, ввезення вантажів, товарів та інших предметів, у тому числі харчових продуктів та продовольчої сировини, лікарських засобів, хімічних, біологічних і радіоактивних речовин, а також матеріалів і відходів, що можуть бути факторами передачі інфекції або створити небезпеку для життя і здоров'я людей, дозволяється лише після огляду їх працівниками санітарно-карантинного підрозділу. Митне оформлення таких транспортних засобів, вантажів, товарів та інших предметів здійснюється після проходження зазначеного огляду.

В'їзд на територію України транспортних засобів, ввезення на її територію, а також ввезення з України чи транзит через її територію вантажів, товарів та інших предметів допускається за наявності товаросупровідної документації, оформленої відповідно до вимог міжнародних договорів України та інших нормативно-правових актів.

Ввезення на територію України вантажів, товарів та інших предметів, зазначених у частині четвертій цієї статті, не допускається у разі якщо під час проведення санітарно-епідеміологічного нагляду встановлено, що:

їх ввезення заборонено законодавством у зв'язку з небезпекою для життя і здоров'я людей;

товаросупровідна документація не містить відомостей щодо їх безпеки для життя і здоров'я людей;

їх ввезення може спричинити масові інфекційні захворювання або отруєння людей.

Дипломатичні представництва, консульські установи, торговельні представництва України за кордоном у разі виникнення в країнах їх перебування особливо небезпечних інфекційних хвороб терміново повідомляють про це спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я. З урахуванням епідемічної ситуації Кабінет Міністрів України може встановити тимчасові обмеження та особливі умови щодо транспортного сполучення з цими країнами, в'їзду в Україну іноземців та осіб без громадянства з цих країн, а також ввезення в Україну харчових продуктів, продовольчої сировини, тварин, інших вантажів, товарів і предметів, що можуть бути факторами передачі інфекції, а також виїзд громадян України до цих країн.

Виїзд громадян України до країн, перебування в яких пов'язане з високим ризиком захворювання на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, дозволяється після проведення їм відповідних профілактичних щеплень.

Стаття 29. Карантин

Карантин встановлюється та відміняється Кабінетом Міністрів України за поданням головного державного санітарного лікаря України.

Рішення про встановлення карантину, а також про його відміну негайно доводиться до відома населення відповідної території через засоби масової інформації.

У рішенні про встановлення карантину зазначаються обставини, що призвели до цього, визначаються межі території карантину, затверджуються необхідні профілактичні, протиепідемічні та інші заходи, їх виконавці та терміни проведення, встановлюються тимчасові обмеження прав фізичних і юридичних осіб та додаткові обов'язки, що покладаються на них. Карантин встановлюється на період, необхідний для ліквідації епідемії чи спалаху особливо небезпечної інфекційної хвороби. На цей період можуть змінюватися режими роботи підприємств, установ, організацій, вноситися інші необхідні зміни щодо умов їх виробничої та іншої діяльності.

До відміни карантину його територію можуть залишити особи, які перд'явили довідку, що дає право на виїзд за межі території карантину.

Організація та контроль за дотриманням встановленого на території карантину правового режиму, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів покладаються на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Стаття 30. Повноваження місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в умовах карантину

На територіях, де встановлено карантин, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування надається право:

залучати підприємства, установи, організації незалежно від форм власності до виконання заходів з локалізації та ліквідації епідемії чи спалаху інфекційної хвороби;

залучати для тимчасового використання транспортні засоби, будівлі, споруди, обладнання, інше майно підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, необхідне для здійснення профілактичних і протиепідемічних заходів, із наступним повним відшкодуванням у встановленому законом порядку його вартості або витрат, пов'язаних з його використанням;

установлювати особливий режим в'їзду на територію карантину та виїзду з неї громадян і транспортних засобів, а у разі необхідності — проводити санітарний огляд речей, багажу, транспортних засобів та вантажів;

запроваджувати більш жорсткі, ніж встановлені нормативно-правовими актами, вимоги щодо якості, умов виробництва, виготовлення та реалізації продуктів харчування, режиму обробки та якості питної води;

установлювати особливий порядок проведення профілактичних і протиепідемічних, у тому числі дезінфекційних, та інших заходів;

створювати на в'їздах і виїздах із території карантину контрольно-пропускні пункти, залучати в установленому порядку для роботи в цих пунктах військовослужбовців, працівників, матеріально-технічні та транспортні засоби підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, частин та підрозділів спеціально уповноважених центральних органів виконавчої влади з питань оборони, внутрішніх справ.

Стаття 31. Спеціалізовані заклади охорони здоров'я, що створюються на територіях карантину (спеціалізовані лікарні, ізолятори, обсерватори)

У разі встановлення карантину місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування створюють на території карантину спеціалізовані заклади охорони здоров'я з особливим протиепідемічним режимом — спеціалізовані лікарні, ізолятори, обсерватори, використовуючи для цього приміщення закладів охорони здоров'я, оздоровчих, навчальних закладів тощо.

Обов'язковій госпіталізації у спеціалізовані лікарні підлягають хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, а також особи з симптомами таких хвороб.

Особи, які, перебуваючи на території карантину, мали достовірно встановлені контакти з хворим на особливо небезпечну інфекційну хворобу, підлягають госпіталізації в ізолятор.

Особам, які виявили бажання залишити територію карантину до його відміни, необхідно протягом інкубаційного періоду відповідної хвороби перебувати в обсерваторі під медичним наглядом і пройти необхідні обстеження. Після закінчення терміну перебування в обсерваторі з урахуванням результатів медичного нагляду та обстежень їм видається довідка, що дає право на виїзд за межі території карантину.

Режим роботи спеціалізованих закладів охорони здоров'я, форми медичних довідок, що видаються особам, які перебували в цих закладах, встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

На період перебування в спеціалізованих закладах охорони здоров'я працівникам видається листок непрацездатності, який оплачується в розмірах і порядку, встановлених законодавством для осіб, визнаних тимчасово непрацездатними внаслідок захворювання.

Стаття 32. Обмежувальні протиепідемічні заходи

Обмежувальні протиепідемічні заходи встановлюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за поданням відповідного головного державного санітарного лікаря у разі, коли в окремому населеному пункті, у дитячому виховному, навчальному чи оздоровчому закладі виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційних хвороб. Обмеженням підлягають ті види господарської та іншої діяльності, що можуть сприяти поширенню інфекційних хвороб.

Види і тривалість обмежувальних протиепідемічних заходів встановлюються залежно від особливостей перебігу інфекційної хвороби, стану епідемічної ситуації та обставин, що на неї впливають.

Розділ VI
ДЕЗІНФЕКЦІЙНІ ЗАХОДИ

Стаття 33. Види і порядок проведення дезінфекційних заходів

Дезінфекційні заходи поділяються на такі види:

профілактичні дезінфекційні заходи — заходи, що проводяться у жилих, виробничих, навчальних, санітарно-побутових та інших приміщеннях, будівлях і спорудах, на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах, в інших можливих місцях розмноження переносників збудників інфекційних хвороб. Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться не рідше двох разів на рік — навесні та восени.

Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться спеціалізованими підрозділами установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, а також суб'єктами підприємницької діяльності на підставі відповідних договорів з підприємствами, установами, організаціями

інфекційних хвороб

незалежно від форм власності та громадянами;

поточні дезінфекційні заходи — заходи, що систематично проводяться у закладах охорони здоров'я, на об'єктах громадського харчування та на підприємствах харчової промисловості, у приміщеннях масового перебування людей (підприємства побутового обслуговування населення, навчальні та культурно-освітні заклади тощо), а також у жилих приміщеннях під час перебування в них інфекційних хворих чи бактеріоносіїв. Поточні дезінфекційні заходи проводяться по декілька разів на день залежно від епідемічної ситуації.

Поточні дезінфекційні заходи проводяться працівниками відповідних підприємств, установ, організацій, а в жилих приміщеннях — хворими на інфекційні хвороби, бактеріоносіями, членами їх сімей тощо;

заключні дезінфекційні заходи — заходи, що проводяться в осередку інфекційної хвороби після видалення з нього джерела інфекції. Заключні дезінфекційні заходи проводяться установами та закладами державної санітарно-епідеміологічної служби.

Порядок проведення профілактичних, поточних і заключних дезінфекційних заходів встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я з урахуванням особливостей збудників інфекційних хвороб, факторів передачі інфекції тощо.

Стаття 34. Дезінфекційні засоби

Хімічні речовини, біологічні чинники та засоби медичного призначення, що застосовуються для проведення дезінфекційних заходів, підлягають гігієнічній регламентації та державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством.

Виробництво, зберігання, транспортування, застосування та реалізація дезінфекційних засобів здійснюються з дотриманням вимог відповідних нормативно-правових актів.

Застосування дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також тих, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняється.

Розділ VII
ОБЛІК ТА РЕЄСТРАЦІЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ. ЕПІДЕМІОЛОГІЧНЕ ОБСТЕЖЕННЯ

Стаття 35. Облік та реєстрація інфекційних хвороб

Облік інфекційних хвороб базується на системі обов'язкової реєстрації кожного їх випадку незалежно від місця і обставин виявлення та оперативного (екстреного) повідомлення про нього відповідного закладу чи установи державної санітарно-епідеміологічної служби.

Заклади та установи охорони здоров'я незалежно від форм власності, суб'єкти підприємницької діяльності, що займаються медичною практикою, ведуть реєстрацію та облік інфекційних хвороб і подають відповідні статистичні звіти. Перелік інфекційних хвороб, що підлягають реєстрації, порядок ведення їх обліку та звітності встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 36. Порядок епідеміологічного обстеження (розслідування) епідемій та спалахів інфекційних хвороб

Усі епідемії та спалахи інфекційних хвороб підлягають епідеміологічному обстеженню (розслідуванню) з метою встановлення причин їх виникнення, факторів передачі інфекції, визначення меж осередків інфекційних хвороб та масштабів поширення епідемії чи спалаху інфекційної хвороби, вжиття заходів щодо їх локалізації та ліквідації, а також виявлення осіб, винних у виникненні епідемії чи спалаху інфекційної хвороби.

Порядок проведення епідеміологічного обстеження (розслідування) епідемій та спалахів інфекційних хвороб встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Стаття 37. Робота в осередках інфекційних хвороб

Обов'язковому епідеміологічному обстеженню підлягає кожен випадок (осередок) особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб незалежно від місця виникнення. У дитячих закладах обов'язковому епідеміологічному обстеженню підлягає кожен випадок будь-якої інфекційної хвороби.

Межі осередків інфекційних хвороб визначаються фахівцями державної санітарно-епідеміологічної служби на підставі результатів їх епідеміологічного обстеження.

Роботи в осередках особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб (епідеміологічне обстеження, лікувальні, профілактичні та протиепідемічні заходи, у тому числі дезінфекційні) належать до робіт з особливо шкідливими та шкідливими умовами праці. Перелік посад медичних та інших працівників, які безпосередньо зайняті на роботах із шкідливими та особливо шкідливими умовами праці в осередках інфекційних хвороб, визначається Кабінетом Міністрів України. На цих працівників поширюються встановлені законодавством умови оплати праці, заходи соціального захисту, пільги та компенсації.

Власники (керівники) закладів та установ охорони здоров'я згідно із законодавством забезпечують працівників, які виконують роботи в осередках особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб, спеціальним одягом, взуттям і захисними засобами з урахуванням особливостей інфекційної хвороби, факторів передачі інфекції та виконуваної роботи.

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форм власності зобов'язані всебічно сприяти проведенню робіт в осередках інфекційних хвороб, оперативно надавати працівникам, які їх виконують, достовірну інформацію щодо епідемічної ситуації, а в необхідних випадках забезпечувати їх транспортом, засобами зв'язку, приміщеннями для роботи та відпочинку, продуктами харчування, спеціальним одягом, взуттям, захисними засобами та засобами для санітарної обробки тощо.

Розділ VIII
ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ, СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ МЕДИЧНИХ ТА ІНШИХ ПРАЦІВНИКІВ, ЗАЙНЯТИХ У СФЕРІ ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ВІД ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ ВІД ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Стаття 38. Обов'язки посадових осіб закладів охорони здоров'я і медичних працівників у разі виявлення хворого на інфекційну хворобу

Посадові особи закладів охорони здоров'я незалежно від форм власності та медичні працівники у разі виявлення хворого на інфекційну хворобу зобов'язані вжити заходів для його тимчасової ізоляції, надати невідкладну медичну допомогу, за необхідності організувати проведення поточних дезінфекційних заходів, терміново повідомити відповідну установу державної санітарно-епідеміологічної служби та організувати госпіталізацію хворого до відповідного закладу охорони здоров'я.

Медичні працівники зобов'язані надавати хворим на інфекційні хвороби і бактеріоносіям та (або) їх законним представникам інформацію про небезпеку зараження оточуючих і про вимоги санітарно-протиепідемічних правил і норм, яких слід дотримуватися з метою недопущення поширення захворювання. Хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби та бактеріоносії збудників цих хвороб, крім того, повинні бути попереджені про відповідальність за недотримання санітарно-протиепідемічних правил і норм та зараження інших осіб, про що в медичні документи цих хворих і бактеріоносіїв вноситься відповідний запис, який підписують лікуючий лікар, хворий чи бактеріоносій та (або) його законний представник.

Стаття 39. Заходи правового і соціального захисту медичних та інших працівників, зайнятих у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Захворювання на інфекційні хвороби медичних та інших працівників, що пов'язані з виконанням професійних обов'язків у умовах підвищеного ризику зараження збудниками інфекційних хвороб (надання медичної допомоги хворим на інфекційні хвороби, роботи з живими збудниками та в осередках інфекційних хвороб, дезінфекційні заходи тощо), належать до професійних захворювань. Зазначені працівники державних і комунальних закладів охорони здоров'я та державних наукових установ підлягають обов'язковому державному страхуванню на випадок захворювання на інфекційну хворобу в порядку та на умовах, установлених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 40. Оплата праці медичних та інших працівників, зайнятих у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Умови і розміри оплати праці медичних та інших працівників, які надають медичну допомогу хворим на інфекційні хвороби, працюють із живими збудниками інфекційних хвороб та в осередках інфекційних хвороб, виконують інші роботи, пов'язані з високим ризиком зараження збудниками інфекційних хвороб, встановлюються відповідно до законодавства.

За період роботи по ліквідації епідемій і спалахів інфекційних хвороб, а також в осередках особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб посадові оклади медичним та іншим працівникам встановлюються в порядку і розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 41. Відповідальність за порушення законодавства про захист населення від інфекційних хвороб

Особи, винні в порушенні законодавства про захист населення від інфекційних хвороб, несуть відповідальність згідно із законами України.

Розділ IX
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 42. Міжнародне співробітництво України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Міжнародне співробітництво України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб здійснюється шляхом укладання міжнародних договорів, участі в міжнародних програмах і проектах, обміну інформацією та досвідом роботи, розвитку торгівлі медичними імунобіологічними препаратами та іншими лікарськими засобами, надання взаємодопомоги тощо.

Стаття 43. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються норми цього міжнародного договору.

Розділ X
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім частини другої статті 8 в частині поставок медичних імунобіологічних препаратів для проведення профілактичних щеплень за рахунок коштів Державного бюджету України та статті 39, які набирають чинності з 1 січня 2001 року.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом;

привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити прийняття відповідно до компетенції нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
6 квітня 2000 року.
№ 1645-III.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито»

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Пункт 36 статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 14, ст. 90) викласти у такій редакції:

«36) Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення — позивачі й відповідачі — за позовами до суду та арбітражного суду».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

**м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1662-III.**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 50 Закону України «Про вибори народних депутатів України»

Верховна Рада України *постановляє:*

I. Частину другу статті 50 Закону України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 43, ст. 280) викласти в такій редакції:

«2. Окружна виборча комісія утворюється не пізніш як за 50 днів до дня виборів, виборчі дільниці — не пізніш як за 40 днів до дня виборів, дільничні виборчі комісії — не пізніш як за 30 днів до дня виборів, реєстрація кандидатів у депутати закінчується не пізніш як за 30 днів до дня виборів.

Списки виборців, складені відповідно до вимог статті 18 цього Закону, передаються дільничним виборчим комісіям не пізніш як за 30 днів до дня виборів, а подаються для ознайомлення не пізніш як за 10 днів до дня виборів».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і його дія поширюється на правовідносини, що виникли до набрання ним чинності.

Президент України
Л. КУЧМА.

**м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1668-III.**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна»

Верховна Рада України *постановляє:*

I. Доповнити статтю 5 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст.122; 1998 р., № 49 ст. 301; 1999 р., № 7, ст. 52, № 51, ст. 453) після частини третьої новою частиною такого змісту:

«4. Об'єкти паливно-енергетичного комплексу, за винятком тих, які не підлягають приватизації відповідно до цього Закону, приватизуються у порядку, встановленому окремим законом про особливості приватизації майна підприємств паливно-енергетичного комплексу».

У зв'язку з цим частини четверту — шосту вважати відповідно частинами п'ятою — сьомою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня введення в дію Закону України про особливості приватизації майна підприємств паливно-енергетичного комплексу.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Фонду державного майна України привести свої рішення у відповідність з цим Законом.

Президент України
Л. КУЧМА.

**м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1695-III.**

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про правовий режим

Цей Закон визначає зміст правового режиму воєнного стану (порядок його введення та скасування, правові засади діяльності органів державної влади, військового командування, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій в умовах воєнного стану, гарантії прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб) та відповідальність за порушення вимог або невиконання заходів правового режиму воєнного стану.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення воєнного стану

Воєнний стан — це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення національної безпеки, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Стаття 2. Мета введення воєнного стану

Метою введення воєнного стану є створення умов для здійснення органами державної влади, військовим командуванням, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями наданих їм повноважень у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності.

Стаття 3. Правова основа введення воєнного стану

Правовою основою введення воєнного стану є Конституція України, цей Закон, інші закони України та Указ Президента України про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях, затверджений Верховною Радою України.

Стаття 4. Військове командування

Військовим командуванням, якому цим Законом надається право разом з органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування запроваджувати та здійснювати заходи правового режиму воєнного стану, є:

Генеральний штаб Збройних Сил України;

командування Сухопутних військ Збройних Сил України та Військово-Морських Сил України;

оперативні командування, командування військових об'єднань, з'єднань Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань.

Військове командування здійснює свої повноваження як безпосередньо, так і через представників військового командування — командирів військових частин, підрозділів, начальників військових установ та організацій.

Розділ II
ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ ТА СКАСУВАННЯ ВОЄННОГО СТАНУ

Стаття 5. Порядок введення воєнного стану

Воєнний стан в Україні або в окремих її місцевостях вводиться Указом Президента України, який підлягає затвердженню Верховною Радою України протягом двох днів з моменту звернення Президента України.

Указ Президента України про введення воєнного стану, затверджений Верховною Радою України, негайно оголошується через засоби масової інформації.

Пропозиції щодо введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях Президентові України подає Рада національної безпеки і оборони України.

Стаття 6. Указ Президента України про введення воєнного стану

В Указі Президента України про введення воєнного стану зазначаються:

1) обгрунтування необхідності введення воєнного стану;

2) межі території, на якій вводиться воєнний стан, час введення і строк, на який він вводиться;

3) завдання військового командування, органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо запровадження і здійснення заходів правового режиму воєнного стану;

4) вичерпний перелік конституційних прав і свобод людини і громадянина, які тимчасово обмежуються у зв'язку з введенням воєнного стану, а також перелік тимчасових обмежень прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень;

5) інші питання, що випливають із цього Закону.

Стаття 7. Скасування воєнного стану

Воєнний стан на всій території України або в окремих її місцевостях скасовується Указом Президента України за пропозицією Ради національної безпеки і оборони України в разі усунення загрози нападу чи небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, про що негайно оголошується через засоби масової інформації.

З пропозицією про скасування воєнного стану до Президента України може звернутися Верховна Рада України.

Розділ III
ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Стаття 8. Здійснення органами державної влади повноважень в умовах воєнного стану

В умовах воєнного стану Президент України, Верховна Рада України, органи державної влади, військове командування та його представники (далі — військове командування), Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України та законами України, і забезпечують виконання заходів, передбачених цим Законом.

Стаття 9. Керівництво Збройними Силами України та іншими військовими формуваннями в умовах воєнного стану

Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України в умовах воєнного стану здійснює керівництво стратегічним плануванням застосування Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, запровадженням та здійсненням заходів правового режиму воєнного стану через робочий орган — Генеральний штаб Збройних Сил України.

Міністерство оборони України у зв'язку з введенням воєнного стану діє відповідно до Положення про Міністерство оборони України, яке затверджується Президентом України.

Стаття 10. Неприпустимість припинення повноважень органів державної влади в умовах воєнного стану

У період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Верховної Ради України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також судів, органів прокуратури України, органів дізнання та слідства.

Стаття 11. Діяльність Верховної Ради України в умовах воєнного стану

Верховна Рада України в разі введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях збирається у дводенний строк без скликання і працює у сесійному режимі.

Керівники органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій усіх форм власності зобов'язані сприяти негайному прибуттю народних депутатів України на засідання Верховної Ради України та здійсненню їх повноважень.

У разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України під час дії воєнного стану її повноваження продовжуються до дня першого засідання першої сесії Верховної Ради України, обраної після скасування воєнного стану.

Повноваження Верховної Ради України, передбачені Конституцією України, в період воєнного стану не можуть бути обмежені.

Стаття 12. Особливості дії нормативно-правових актів в умовах воєнного стану

Нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим, рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, рішення місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, які стосуються прав і свобод людини і громадянина, що обмежуються у зв'язку з введенням воєнного стану, тимчасово не застосовуються.

Стаття 13. Діяльність військового командування в умовах воєнного стану

В Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, керівництво у сфері оборони та забезпечення громадського порядку і безпеки, у запровадженні заходів, передбачених статтею 15 цього Закону, здійснюється відповідним військовим командуванням у тісній взаємодії з органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування.

У місцевостях, де ведуться бойові дії, запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану покладається безпосередньо на військове командування.

Військове командування під час дії воєнного стану вживає всіх заходів для забезпечення захисту безпеки населення та інтересів держави і несе відповідальність за їх запровадження на відповідній території.

Стаття 14. Правові акти в умовах воєнного стану

Органи, зазначені в статті 10 цього Закону, та військове командування мають право видавати в межах своєї компетенції обов'язкові для виконання, у тому числі спільні, рішення, розпорядження, накази та директиви з питань запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану.

Розділ IV
ЗАХОДИ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ, ЩО ЗАПРОВАДЖУЮТЬСЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Стаття 15. Зміст заходів правового режиму воєнного стану

В Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, військовому командуванню надається право разом з органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування, а якщо це неможливо, —самостійно запроваджувати та здійснювати такі заходи правового режиму воєнного стану:

1) запроваджувати трудову повинність для працездатного населення, не залученого до роботи в оборонній сфері та сфері його життєзабезпечення і не заброньованого за підприємствами, установами та організаціями на період мобілізації та воєнного часу, з метою залучення до виконання робіт, які мають оборонний характер, а також ліквідації наслідків стихійного лиха, аварій і катастроф, епідемій, епізоотій, інших надзвичайних ситуацій, які виникли в період дії воєнного стану;

2) використовувати потужності та трудові ресурси підприємств, установ і організацій усіх форм власності для потреб оборони, змінювати режим їх роботи, проводити інші зміни виробничої діяльності, а також умов праці відповідно до законодавства про працю;

3) вилучати для тимчасового використання необхідне для потреб оборони майно міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, територіальних громад, підприємств, установ і організацій усіх форм власності та громадян, у тому числі згідно з Положенням про військово-транспортний обов'язок — транспортні засоби, споруди, машини, механізми, обладнання та інші об'єкти, пов'язані з обслуговуванням транспорту, та видавати про це відповідні документи встановленого зразка;

4) встановлювати охорону важливих об'єктів національної економіки України, які забезпечують життєдіяльність населення;

5) запроваджувати комендантську годину (заборону перебування у певний період доби на вулицях та в інших громадських місцях без спеціально виданих перепусток і посвідчень), а також встановлювати спеціальний режим світломаскування;

6) встановлювати особливий режим в'їзду і виїзду, обмежувати свободу пересування громадян, іноземців та осіб без громадянства, а також рух транспортних засобів;

7) перевіряти документи у громадян, а в разі потреби проводити огляд речей, транспортних засобів, багажу та вантажів, службових приміщень і житла громадян, за винятком обмежень, встановлених Конституцією України;

8) у порядку, визначеному Конституцією і законами України, порушувати питання про заборону діяльності політичних партій, громадських організацій, якщо вона загрожує суверенітету, національній безпеці України, її державній незалежності і територіальній цілісності, життю громадян;

9) здійснювати контроль за роботою підприємств зв'язку, поліграфічних підприємств, видавництв, телерадіоорганізацій, театральних, концертно-видовищних та інших підприємств, установ і організацій культури, використовувати місцеві радіостанції, телевізійні центри та друкарні для військових потреб і проведення роз'яснювальної роботи серед військ і населення; регулювати роботу цивільних телерадіоцентрів, забороняти роботу аматорських приймально-передавальних радіостанцій особистого і колективного користування та передачу інформації через комп'ютерні мережі;

10) у разі порушення вимог або невиконання заходів правового режиму воєнного стану вилучати у підприємств, установ і організацій усіх форм власності, окремих громадян радіопередавальне обладнання, телевізійну, відео- і аудіоапаратуру, комп'ютери, а також у разі потреби інші технічні засоби зв'язку;

11) забороняти торгівлю зброєю, сильнодіючими хімічними і отруйними речовинами, а також алкогольними напоями та речовинами, виробленими на спиртовій основі;

12) вилучати у громадян вогнепальну зброю та боєприпаси, холодну зброю, а у підприємств, установ і організацій також навчальну та бойову техніку, вибухові, радіоактивні речовини і матеріали, сильнодіючі хімічні та отруйні речовини;

13) забороняти призовникам і військовозобов'язаним змінювати місце проживання без відома військового командування;

14) встановлювати для фізичних і юридичних осіб військово-квартирну повинність з розквартирування військовослужбовців та розміщення військових частин, підрозділів і установ;

15) встановлювати порядок використання сховищ, споруд та інших об'єктів для захисту населення, а також для задоволення потреб оборони;

16) проводити евакуацію населення з місць і районів, небезпечних для проживання, а також підприємств, установ, організацій та матеріальних цінностей, які мають важливе державне, господарське і культурне значення;

17) запроваджувати в разі необхідності нормоване забезпечення населення основними продовольчими і непродовольчими товарами, ліками;

18) усувати з посад керівників державних підприємств, установ і організацій за неналежне виконання ними своїх обов'язків, призначати виконуючих обов'язки керівників зазначених підприємств, установ і організацій.

Порядок встановлення обмежень прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб в умовах воєнного стану визначається законами України.

Стаття 16. Сприяння діяльності військового командування

Органи державної влади України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, об'єднання громадян, а також громадяни зобов'язані сприяти військовому командуванню у запровадженні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану на відповідній території.

Стаття 17. Залучення військових формувань до здійснення заходів правового режиму воєнного стану

За рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним в дію в установленому порядку Указом Президента України, Прикордонні війська України та інші утворені відповідно до законів України військові формування залучаються до вирішення завдань, пов'язаних із запровадженням і здійсненням заходів правового режиму воєнного стану відповідно до їх призначення та специфіки діяльності.

Стаття 18. Взаємодія військового командування з органами державної влади в умовах воєнного стану

В умовах воєнного стану військове командування виконує свої завдання у тісній взаємодії із Службою безпеки України, іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями та органами внутрішніх справ, а також може приймати в підпорядкування чи в оперативне підпорядкування інші військові формування або їх з'єднання, військові частини, установи та організації.

Порядок взаємодії військового командування з міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади щодо забезпечення додержання правового режиму воєнного стану, захисту безпеки громадян та інтересів держави, а також підпорядкування чи оперативного підпорядкування йому інших утворених відповідно до законів України військових формувань або їх з'єднань, військових частин, установ та організацій визначається Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України.

Розділ V
ГАРАНТІЇ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН ТА ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Стаття 19. Гарантії законності в умовах воєнного стану

В умовах воєнного стану забороняються:

зміна Конституції України;

зміна Конституції Автономної Республіки Крим;

проведення виборів Президента України, а також виборів до Верховної Ради

воєнного стану

України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим і органів місцевого самоврядування;

проведення всеукраїнських та місцевих референдумів;

проведення страйків.

Стаття 20. Правовий статус та обмеження прав і свобод громадян та прав і законних інтересів юридичних осіб в умовах воєнного стану

Правовий статус та обмеження прав і свобод громадян та прав і законних інтересів юридичних осіб в умовах воєнного стану визначаються відповідно до Конституції України, цього Закону та інших законів України.

В умовах воєнного стану не можуть бути обмежені права і свободи людини і громадянина, передбачені частиною другою статті 64 Конституції України.

Стаття 21. Правовий статус іноземців, осіб без громадянства та юридичних осіб іноземних держав в умовах воєнного стану

Правовий статус іноземців та осіб без громадянства, юридичних осіб іноземних держав, які перебувають на території України під час дії воєнного стану, визначається Конституцією та законами України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 22. Неприпустимість використання правового режиму воєнного стану для захоплення влади та порушення прав і свобод громадян та прав і законних інтересів юридичних осіб

Введення воєнного стану не може бути підставою для застосування тортур, жорстокого чи принижуючого людську гідність поводження або покарання. Будь-які спроби використати введення воєнного стану для захоплення влади тягнуть за собою відповідальність згідно з законом.

Стаття 23. Відшкодування збитків, завданих під час введення воєнного стану

Примусове відчуження об'єктів права приватної власності юридичних і фізичних осіб у зв'язку із запровадженням та здійсненням заходів правового режиму воєнного стану підлягає наступному повному відшкодуванню їх вартості в порядку, визначеному законом.

Стаття 24. Інформування Генерального секретаря ООН та держав

Україна відповідно до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права у разі введення воєнного стану негайно повідомляє через Генерального секретаря ООН державам, які беруть участь у цьому пакті, про обмеження прав і свобод людини і громадянина, що є відхиленням від зобов'язань за Міжнародним пактом, та про межу цих відхилень і причини прийняття такого рішення.

У повідомленні зазначається також дата припинення дії відповідних відхилень від зобов'язань, передбачених Міжнародним пактом про громадянські та політичні права.

Про зміни межі відхилень від зобов'язань за Міжнародним пактом про громадянські та політичні права або строку дії обмежень прав і свобод та причин прийняття такого рішення Україна повідомляє Генерального секретаря ООН у порядку, визначеному частинами першою та другою цієї статті.

Розділ VI
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ АБО НЕВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Стаття 25. Відповідальність за порушення правового режиму воєнного стану

Особи, винні у порушенні вимог або невиконанні заходів правового режиму воєнного стану, притягаються до відповідальності згідно з законом.

Стаття 26. Правосуддя в умовах воєнного стану

Правосуддя на території, де введено воєнний стан, здійснюється лише судами. На цій території діють суди, створені відповідно до Конституції України. Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Скорочення чи прискорення будь-яких форм судочинства забороняється.

Стаття 27. Контроль за діяльністю органів виконавчої влади

Контроль за діяльністю органів виконавчої влади в умовах воєнного стану здійснює Рада національної безпеки і оборони України.

Стаття 28. Нагляд за додержанням законів в умовах воєнного стану

Нагляд за додержанням законів України в умовах воєнного стану здійснюється відповідно до Конституції та законів України.

Розділ VII
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

у шестимісячний строк підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів, що випливають з цього Закону;

привести свої рішення у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади у відповідність з цим Законом їх нормативно-правових актів.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
6 квітня 2000 року.
№ 1647—III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів України перед Національним банком України

Стаття 1. Реструктуризується заборгованість Кабінету Міністрів України перед Національним банком України за кредитами Національного банку України, отриманими для фінансування дефіциту Державного бюджету України у 1994—1996 роках, а саме:

заборгованість за відстроченими кредитами, наданими за рахунок кредитної емісії Національного банку України у національній валюті, що за станом на 1 січня 1999 року становила 3 438 565 585 гривень, віднести на внутрішній державний борг України та передбачити погашення її починаючи з 2010 року до 2035 року щоквартально рівними частками із здійсненням плати на рівні 5 відсотків річних за її обслуговування;

заборгованість за відстроченими кредитами, одержаними для фінансування дефіциту Державного бюджету України в іноземній валюті, що за станом на 1 січня 1999 року становила 1 183 911 897 доларів США, віднести на внутрішній державний борг України та передбачити погашення її щоквартально рівними частками починаючи з 2002 року до 2009 року, тобто в межах кінцевого строку погашення Україною кредитів, наданих міжнародними фінансовими організаціями.

Нараховані відсотки за користування кредитом, які за станом на 1 січня 1999 року становили 133 209 171 долар США, підлягають віднесенню на внутрішній державний борг України та погашенню разом з погашенням основної суми боргу.

Стаття 2. Дозволити Національному банку України нараховані та несплачені проценти за кредитами, наданими Міністерству фінансів України в національній валюті, що за станом на 1 січня 1999 року становили 6 300 181 986 гривень та обліковуються поза балансом, списати із позабалансового рахунку Національного банку України.

Стаття 3. Національному банку України до 2010 року забезпечити формування резерву для відшкодування можливих втрат, пов'язаних з погашенням Кабінетом Міністрів України відстроченої заборгованості за отриманими ним кредитами, у розмірі не менше 20 відсотків від загальної суми відстроченої заборгованості за одержаними в національній валюті кредитами. Формування резерву здійснювати щорічно в рівномірних сумах.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Визнати такою, що втратила чинність, статтю 2 Закону України «Про структуру державного внутрішнього боргу України за станом на 1 січня 1996 року і граничний розмір державного внутрішнього боргу України на 1996 та 1997 роки» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 11, ст.90).

3. У статті 17 Закону України «Про Державний бюджет України на 2000 рік» слова та цифри «в сумі 25 710 517,1 тис. гривень» замінити словами та цифрами «в сумі 29 278 315,3 тис. гривень та в сумі 1 317 121 068 доларів США».

4. Кабінету Міністрів України щорічно передбачати в проекті Закону України про Державний бюджет України кошти, необхідні для погашення заборгованості перед Національним банком України, у розмірі та порядку, визначених у статті 1 цього Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1697—III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України «Про додаткові заходи щодо фінансування загальної середньої освіти» та внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про місцеві податки і збори»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про додаткові заходи щодо фінансування загальної середньої освіти» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст.399).

2. Абзац дев'ятнадцятий статті 1 та статтю 17^2 Декрету Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року № 56-93 «Про місцеві податки і збори» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 30, ст.336, № 32, ст.340; 1995 р., № 30, ст.229; 1999 р., № 45, ст.399) виключити.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1661—III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу»

Верховна Рада України **постановляє:**

Абзац четвертий частини першої статті 18 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385; 1999 р., № 33, ст. 270) викласти у такій редакції:

«батько (мати), рідний брат чи сестра яких під час проходження військової служби загинули чи померли або стали інвалідами. Призовники, які мають право на звільнення від призову на цій підставі, можуть його не використовувати».

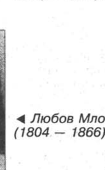
Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 квітня 2000 року.
№ 1669—III.

Друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ.

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501 — 2000 рр.

Михайло Щепкін (1788 — 1863) — актор.

Любов Млотковська (1804 — 1866) — актриса.

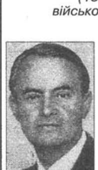

Митрофан Ярошенко (1858 — 1926) — актор, режисер.

Яків Яциневич (1869 — 1945) — хоровий диригент, композитор.

Анна Мещерська (1876 — 1951) — актриса.

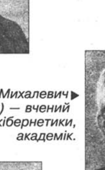

Леонід Лейбензон (1879 — 1951) — вчений у галузі механіки, нафтопромисловості та геофізики.

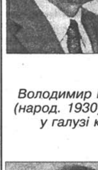

Всеволод Петрів (1883 — 1948) — військовий діяч УНР.

Адальберт Ерделі (1891 — 1955) — живописець.

Ігор Юхновський (народ.1925) — фізик, академік, громадсько-політичний діяч.

Микола Щербак (народ. 1924) — геолог, академік.

Володимир Михалевич (народ. 1930) — вчений у галузі кібернетики, академік.

Ігор Лацанич (народ. 1935) — диригент.

(№ 65. Далі буде.)

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 2-3, ст.20) такі зміни:

1. У статті 1:

1) доповнити статтю після абзацу третього двома абзацами такого змісту:

«науково-педагогічна діяльність — педагогічна діяльність у вищих навчальних закладах та закладах післядипломної освіти III—IV рівнів акредитації, пов'язана з науковою та (або) науково-технічною діяльністю;

науково-організаційна діяльність — діяльність, що спрямована на методичне, організаційне забезпечення та координацію наукової, науково-технічної та науково-педагогічної діяльності».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — одинадцятий вважати відповідно абзацами шостим — тринадцятим;

2) у абзаці восьмому слова (яка провадить) замінити словами «яка має вищу освіту та проводить»;

3) абзац дев'ятий викласти у такій редакції:

«науковий працівник — вчений, який за основним місцем роботи та відповідно до трудового договору (контракту) професійно займається науковою, науково-технічною, науково-організаційною або науково-педагогічною діяльністю та має відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання, підтверджену результатами атестації»;

4) доповнити статтю після абзацу дев'ятого новим абзацом такого змісту:

«науково-педагогічний працівник — вчений, який за основним місцем роботи займається професійно педагогічною та науковою або науково-технічною діяльністю у вищих навчальних закладах та закладах післядипломної освіти III—IV рівнів акредитації».

У зв'язку з цим абзаци десятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим — чотирнадцятим.

2. Частину другу статті 23 викласти у такій редакції:

«Заробітна плата наукових працівників складається з посадових ставок (окладів), премій, доплати за наукові ступені, вчені звання, надбавки за стаж наукової, науково-технічної, науково-організаційної та науково-педагогічної роботи та інших надбавок, передбачених законодавством України».

3. Статтю 24 викласти у такій редакції:

«Стаття 24. Пенсійне забезпечення та соціальний захист наукового працівника

Держава встановлює для наукових (науково-педагогічних) працівників, які мають необхідний стаж наукової, науково-технічної, науково-педагогічної, науково-організаційної роботи (далі — стаж наукової роботи) на державних підприємствах, в установах, організаціях пенсії на рівні, який забезпечує престижність наукової праці та стимулює систематичне оновлення наукових кадрів.

До стажу наукової роботи зараховується час роботи на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання, та посадах, які до них прирівнюються, на підприємствах, в установах, організаціях, вищих навчальних закладах та закладах післядипломної освіти III—IV рівнів акредитації, у тому числі з підготовки керівних та управлінських кадрів, а також час роботи наукових (науково-педагогічних) працівників на посадах, зазначених у статті 118 Кодексу законів про працю України, якщо цій роботі безпосередньо передувала робота, передбачена частиною першою цієї статті. До стажу наукової роботи зараховується час навчання в аспірантурі, ад'юнктурі, докторантурі.

Перелік посад наукових (науково-педагогічних) працівників державних підприємств, установ, організацій, перебування на яких дає право на призначення пенсій та виплати грошової допомоги у разі виходу на пенсію відповідно до цієї статті, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Пенсія науковому (науково-педагогічному) працівнику призначається при досягненні пенсійного віку:

чоловікам — за наявності стажу роботи не менше 25 років, у тому числі стажу наукової роботи не менше 20 років;

жінкам — за наявності стажу роботи не менше 20 років, у тому числі стажу наукової роботи не менше 15 років.

Пенсії науковим (науково-педагогічним) працівникам призначаються у розмірі 80 відсотків заробітної плати наукового (науково-педагогічного) працівника, що визначається відповідно до статей 65 і 66 Закону України «Про пенсійне забезпечення». За кожний повний рік роботи понад стаж, визначений частиною четвертою цієї статті, пенсія збільшується на один відсоток заробітної плати, але не більше 90 відсотків середньомісячної заробітної плати.

Різниця між сумою призначення пенсії за цим Законом та сумою пенсії, обчисленою відповідно до інших законодавчих актів, на яку має право дана особа, фінансується для наукових (науково-педагогічних) працівників бюджетних установ і організацій за рахунок державного бюджету, а для наукових (науково-педагогічних) працівників інших підприємств і організацій — за рахунок коштів цих підприємств і організацій у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Пенсія науковим (науково-педагогічним) працівникам відповідно до цього Закону призначається за умови звернення за призначенням пенсії та після звільнення з посади наукового (науково-педагогічного) працівника.

Пенсіонерам, які після призначення пенсії відповідно до цього Закону працювали за контрактом на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників на державних підприємствах, в установах, організаціях не менш як два роки і мали більш високий заробіток, ніж той, з якого було обчислено пенсію, встановлюється за їх заявою новий розмір пенсії виходячи з більш високого заробітку за два роки підряд після призначення пенсії відповідно до частини п'ятої цієї статті.

Право на призначення пенсії відповідно до цього Закону поширюється також і на осіб, які на момент звернення за призначенням пенсії працюють на будь-яких посадах на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності та мають стаж наукової роботи, передбачений частиною четвертою цієї статті.

При виході на пенсію з посади наукового (науково-педагогічного) працівника науковому (науково-педагогічному) працівнику видається грошова допомога у розмірі шести місячних посадових ставок (окладів) з урахуванням надбавок і доплат за наявності стажу наукової роботи не менше:

для чоловіків — 12,5 років;

для жінок — 10 років.

Пенсія по інвалідності внаслідок трудового каліцтва чи професійного захворювання науковому (науково-педагогічному) працівнику призначається в таких розмірах: інвалідам I групи — 80 відсотків заробітної плати наукового (науково-педагогічного) працівника; II групи — 60 відсотків заробітної плати наукового (науково-педагогічного) працівника; III групи — 40 відсотків заробітної плати наукового (науково-педагогічного) працівника.

Науковим (науково-педагогічним) працівникам, які стали інвалідами I, II, III групи внаслідок загального захворювання, призначається пенсія по інвалідності у розмірі пенсії наукового (науково-педагогічного) працівника незалежно від віку:

чоловікам — за наявності стажу роботи не менше 25 років, у тому числі стажу наукової роботи на державних підприємствах, в установах, організаціях не менше 20 років;

жінкам — за наявності стажу роботи не менше 20 років, у тому числі стажу наукової роботи на державних підприємствах, в установах, організаціях не менше 15 років.

Пенсія в разі втрати годувальника призначається непрацездатним членам сім'ї померлого наукового (науково-педагогічного) працівника (годувальника), які були на його утриманні (при цьому дітям пенсія призначається незалежно від того, чи були вони на утриманні годувальника), у розмірі 80 відсотків пенсії наукового (науково-педагогічного) працівника на трьох непрацездатних членів сім'ї, 60 відсотків — на двох непрацездатних членів сім'ї і 40 відсотків — на одного непрацездатного члена сім'ї. До непрацездатних членів сім'ї належать особи, зазначені в статті 37 Закону України «Про пенсійне забезпечення».

Право на призначення пенсії відповідно до цього Закону поширюється на всіх осіб, які вийшли на пенсію до набрання чинності цим Законом та мають стаж наукової роботи, передбачений частиною четвертою цієї статті. Призначення пенсій таким працівникам здійснюється відповідно до частини п'ятої цієї статті за умови звернення за призначенням пенсії відповідно до цього Закону та звільнення з посади наукового (науково-педагогічного) працівника.

Після призначення пенсії відповідно до цього Закону наукові (науково-педагогічні) працівники можуть працювати за строковим трудовим договором (контрактом) на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності та займатися підприємницькою діяльністю.

Право на призначення пенсії відповідно до цього Закону поширюється також на непрацездатних членів сім'ї наукового (науково-педагогічного) працівника, який помер до набрання чинності цим Законом. Пенсія встановлюється у розмірах, передбачених частиною тринадцятою цієї статті.

Для наукових (науково-педагогічних) працівників, які перейшли на роботу до органів державної влади на посади, які згідно з чинним законодавством відносяться до посад державного службовця, стаж наукової роботи на державних підприємствах, в установах, організаціях зараховується до стажу роботи державного службовця, а для наукових (науково-педагогічних) працівників, які перейшли з органів державної влади (з посад, які згідно з чинним законодавством відносяться до посад державного службовця) на посади наукового (науково-педагогічного) працівника, стаж роботи на державній службі зараховується до стажу наукової (науково-педагогічної) роботи, незалежно від дати, коли такі переходи здійснювалися.

Пенсія науковому (науково-педагогічному) працівнику виплачується в повному розмірі незалежно від його доходів, одержуваних після виходу на пенсію.

Науковим працівникам, які зробили вагомий внесок у розвиток науки, можуть встановлюватися державні стипендії; для підтримки наукової молоді — стипендії для молодих учених відповідно до законодавства України.

Науковим працівникам, які мають науковий ступінь кандидата або доктора наук, для забезпечення умов для наукової діяльності надається в установленому законодавством порядку додаткова жила площа у вигляді кімнати (кабінету) або в розмірі до 20 кв. метрів. Зазначена додаткова жила площа оплачується в одинарному розмірі.

Дія цієї статті поширюється на наукових (науково-педагогічних) працівників вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації Центральної спілки споживчих товариств України (Укоопспілки) та міжнародних наукових організацій, відкритих на території України відповідно до міжнародних договорів, установчі документи яких затверджено Кабінетом Міністрів України».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Положення цього Закону, що стосуються наукових (науково-педагогічних) працівників, які не мають наукового ступеня або вченого звання, вводяться в дію після набрання чинності Законом України про Державний бюджет України на 2002 рік.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд та скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
6 квітня 2000 року.
№ 1646-III.

Лише за видатні заслуги відзначаються громадяни державними нагородами

Та нерідко до відповідних органів влади надходять подання, що недостатньо враховують це законодавче положення. Про встановлений порядок представлення до нагород, критерії добору кандидатур розповідає член Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України, народний депутат України, керівник депутатської групи «Трудова Україна» Ігор ШАРОВ.

Останнім часом спостерігається різке зростання кількості подань про відзначення державними нагородами. Ця тенденція набула масового характеру. Тільки у першому кварталі цього року до нагородження представлено 11542 особи. Це змушує звернути увагу на необхідність підвищення вимогливості і безумовного дотримання законодавчих норм та визначених процедур щодо нагородження. Головними і визначальними критеріями під час добору кандидатур для нагород має бути наявність достатніх заслуг перед народом і державою, високі здобутки у професійній, політичній та громадській діяльності. Це диктується статтею 1 щойно прийнятого Верховною Радою і підписаного Президентом України Закону «Про державні нагороди». Нею встановлено, що такі нагороди є вищою формою відзначення громадян за видатні заслуги у розвитку економіки, науки, культури, соціальної сфери, захисті Вітчизни, охороні конституційних прав і свобод людини, державному будівництві та громадській діяльності, за інші заслуги перед Україною. Слід звернути увагу і на таке. Більшість з тих, кого пропонується нагородити, — керівники, і водночас дуже мало працівників низових ланок, виробничої сфери, представників провідних професій. Є чимало клопотань, приурочених до малозначних дат та подій. При цьому часто нехтуються вимоги щодо мінімальних термінів між представленнями до нагород, кандидатури не завжди погоджуються у встановленому порядку з міністерствами, державними комітетами та обласними держадміністраціями. Керівники місцевих органів влади, як правило, безвідмовно і некритично підтримують такі клопотання, перекладаючи цим відповідальність за обгрунтованість нагороджень на Президента України. Як зазначалося у недавньому листі глави Адміністрації Президента України В. Литвина Кабінету Міністрів України, Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям, нагородні подання виключно до ювілейних дат та професійних свят, подій місцевого значення, а також з порушенням встановленого порядку розглядатися не будуть і розцінюватимуться як вияв невимогливості з боку органів влади та їхніх керівників. Усунення вищевказаних недоліків, втілення в життя Закону України «Про державні нагороди» забезпечить піднесення ролі нагород як важливого атрибуту державності України.

Президент Австрії: Свобода преси — передумова демократії і громадянського суспільства

(Початок на 1-й стор.).

Томасу Клестілю 68 років. Він закінчив Віденський економічний університет, тривалий час працював на відповідальних урядових та дипломатичних посадах. Був представником Австрії в ООН, згодом — послом у США. Вершиною його дипломатичної кар'єри стала робота генеральним секретарем МЗС Австрії, після чого 1992 року Томаса Клестіля було обрано на посаду Федерального Президента республіки. У 1998-му його переобрали на другий термін.

Томас Клестіль одружений, має трьох дітей.

— Пане Федеральний Президент, чи є у Вас чіткі асоціації, пов'язані з Україною?

— Певна річ, що так, а саме вже з огляду на географічну близькість наших двох країн та на спільну історію, яка їх поєднує. Доля України, як найбільшої держави, що повністю розташована на території Європи, має для всього континенту також надзвичайне стратегічне значення.

Між Україною й Австрією тісні двосторонні відносини, і Президент Кучма належить до тих глав держав, з якими я особливо часто зустрічався, починаючи з моменту моєї діяльності на посаді Федерального Президента.

— Яка мета Вашого теперішнього візиту в Україну?

— Це не перший мій візит у вашу країну: минулого року у Львові на запрошення Президента Кучми відбувалася вже традиційна щорічна зустріч президентів центральноєвропейських країн. Я її добре пам'ятаю, і мені дуже приємно буде відвідати Київ з державним візитом у відповідь на державний візит у жовтні 1998 року українського Президента до Відня. Майбутній візит слугуватиме насамперед справі подальшої розбудови відносин між Україною та Австрією, зокрема в економічній сфері. Серед країн ЄС Австрія — один з найбільших торгових партнерів України.

— Як Ви розглядаєте проблему закриття Чорнобильської АЕС? В Україні поширена думка, що західні держави не дотримуються своїх фінансових зобов'язань щодо завершення будівництва компенсуючих потужностей 2-го блоку Хмельницької АЕС та 4-го блоку Рівненської АЕС...

— В Австрії сподіваються на швидке закриття цієї атомної електростанції, як і було обіцяно. Ми виступаємо за спільні дії міжнародного співтовариства, щоб допомогти Україні розв'язати проблему закриття Чорнобильської АЕС. І переваги мають надаватися заходам щодо освоєння регенеруючих енергоносіїв, щодо модернізації існуючих теплоелектростанцій та реалізації програм, спрямованих на підвищення ефективності використання енергії. З метою сприяння співробітництву в секторі енергетики було створено австро-українську групу експертів, засідання якої уперше відбулося в Києві у червні минулого року. Окрім того, Австрія зробила вагомий внесок у будівництво саркофага на Чорнобильській АЕС.

— Чи австрійська організація у справах захисту довкілля «Глобал 2000» і надалі проводитиме акцію «Діти Чорнобиля»? Якщо так, то які заходи передбачено цього року?

— Приватна австрійська організація у справах захисту довкілля «Глобал 2000» має намір у співробітництві з її організацією-партнером і в цьому році продовжувати свою корисну діяльність. Плановано подальше надання гуманітарної допомоги, організацію відпочинку в Австрії майже 90 дітей, а також поставку меблів і медичного обладнання для дитячих шпиталів у Луганську, Харкові й Житомирі.

— Як, на Ваш погляд, можна було б підвищити рівень економічного співробітництва між нашими двома країнами? Які складнощі виникають у австрійських підприємців в Україні?

— Співробітництво в галузі економіки, як уже згадувалося, має дуже добрий розвиток і постійно розширюється. Особливу роль при цьому відведено представництву Економічної палати Австрії. Його відкрито в Києві 1993 року. Ця установа забезпечує налагодження контактів між австрійськими та українськими фірмами. Представники Економічної палати Австрії регулярно бувають у різних регіонах України. Вона організовує також важливі економічні місії для австрійських фірм. Так, у рамках наступної економічної місії у червні цього року Київ і Львів відвідають представники 20 австрійських фірм. Австро-українська спільна комісія з питань торговельних та економічних відносин є вищим офіційним органом, де обговорюються проблеми, які представляють двосторонній інтерес. Вона також відіграє важливу роль для подальшого розвитку економічного співробітництва. Труднощі у австрійських фірм, що працюють в Україні, виникають насамперед через українське законодавство, скажімо, у митній галузі. Пов'язана з цим невпевненість стримує їх діяльність у торговельній та інвестиційній сферах.

— Які, на Вашу думку, можливості для співпраці на рівні президентів, урядів та парламентів?

— Кооперація на цих рівнях уже досягла високого ступеня ефективності. Як було сказано, мої контакти з Президентом Кучмою доволі інтенсивні й дуже дружні. На урядовому рівні підписано численні угоди між міністерствами про сприяння співробітництву та обміну досвідом. Особливо задоволений я різноманітними відносинами в галузі культури, науки й економіки. Посилену увагу приділяємо також контактам і відправним пунктам співробітництва в рамках Європейського союзу, з яким Україна уклала Угоду про партнерство і співробітництво. Ціла низка контактів відбулася й на парламентському рівні.

— Декілька місяців тому Австрія повідомила про свій намір сплатити відшкодування жертвам примусової роботи, які під час другої світової війни працювали у вашій країні. Коли можна розраховувати на перші кроки Федерального уряду в цьому напрямі?

— Федеральний уряд Австрії, як зазначено в урядовій заяві, доручив колишньому президентові Австрійського Національного банку, пані д-ру Марії Шаумайер, проведення переговорів про гуманітарні виплати з боку Республіки Австрія колишнім примусовим робітникам, які за часів націонал-соціалізму працювали на території Австрії. Щодо цього доручення пані д-р М. Шаумайер заявила, що вона має намір запропонувати Федеральному урядові знайти власне, австрійське розв'язання проблеми. Складова частина цього — утворення Фонду примирення, внески до якого повинні сплачувати і Республіка Австрія, і австрійська промисловість та економічні кола. Вона також наголосила, що йдеться про жест доброї волі й виплати — з огляду на похилий вік причетних осіб — за можливості мають розпочати ще в цьому році. Я вітаю те, що Австрія, виконуючи свої наміри щодо сплати відшкодування, зробить внесок у справу виправлення помилок на темних сторінках історії цього сторіччя, у розбудову майбутнього мирного співробітництва народів Європи.

— Під час візиту Президента Кучми до Відня у 1998 році Ви підтримували ідею надання Україні статусу асоційованого члена в ЄС і повідомили про готовність Австрії допомогти їй в процесі наближення до європейського співтовариства. Але в минулому році Європейський союз фактично відхилив надання Україні гарантій щодо майбутнього вступу до ЄС. Було вказано також на передчасність ведення бесід про асоційоване членство. Чи поділяє Австрія такий обережний підхід ЄС щодо України?

— Австрія постійно підтримувала європейську орієнтацію України. Першочергове значення при цьому має передусім те, щоб повною мірою в інтересах обох сторін було реалізовано Угоду про партнерство і співробітництво між Європейським союзом та Україною. Австрія охоче підтримає Україну в процесі її наближення до Європейського союзу.

— Як Ви розцінюєте непорозуміння між Австрією та ЄС із погляду сьогодення, оскільки емоції з цього приводу вже дещо вщухли. Чи було б, на вашу думку, доцільно вести розмову про так звану потребу визначення тих меж, за якими завершувався б вплив ЄС і починалися б внутрішні справи відповідної країни—члена ЄС?

— Щодо заходів, ужитих 14 країнами—членами ЄС відносно Федерального уряду Австрії: перед Європейською комісією в Брюсселі й перед Європейським парламентом я виступав за якомога скоріше проведення переговорів про утворення механізму спостерігачів за одночасного призупинення цих заходів. Що ж до державних кордонів, то вони зникнуть ще не так скоро. Але з розширенням європейського співтовариства вони стануть відкритішими й прозорішими.

— Чи має Федеральний Президент Австрії вільний час? Як Ви проводите дозвілля?

— З огляду на велику кількість завдань, які стоять переді мною як в Австрії, так і за її межами, маю дуже мало вільного часу. Відвідую концерти, читаю, подорожую.

— Як Ви ставитеся до представників преси? Чи існує, на Вашу думку, свобода преси взагалі й у Австрії зокрема?

— Засоби масової інформації відіграють сьогодні в процесі формування інформації та думок істотну роль. Звідси випливає і моє особисте ставлення до представників преси. Свобода преси є для мене фундаментальною передумовою у функціонуванні механізму демократії та громадянського суспільства. В Австрії свобода преси належить до гарантованих Конституцією основних прав і свобод.

— Як Ви ставитеся до спорту? Багато хто з європейських політиків вважає футбольний клуб «Динамо-Київ» візиткою України...

— Я завжди цікавився спортом, ще з дитинства, особливо футболом, лижним спортом та тенісом. Теж вважаю футбольний клуб «Динамо-Київ» першокласною візиткою України і вже декілька разів спостерігав за грою динамівців по телевізору.

Обіцяють стояти до кінця

Учора в столиці Молдови розпочалися безстрокові акції протесту з вимогою відставки президента та парламенту. Цього разу страйкують ветерани Афганської війни, які обіцяють стояти до цілковитої перемоги. До них мають намір приєднатися учасники Придністровського конфлікту. Вони вважають, що глава держави і депутати винні в тому, що Молдова перетворилася на найбіднішу країну в Європі.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Миротворці на волі. Але не всі

Понад 100 миротворців ООН, захоплених повстанцями в Сьєрра-Леоне, передано представникам уряду Ліберії. Звільнені почуваються добре. Нині з повстанцями ведуть переговори про звільнення решти захоплених миротворців. Начальник штабу британських збройних сил генерал Чарльз Гатрі заявив, що сили ООН в Сьєрра-Леоне буде повністю укомплектовано до середини червня. І тоді з цієї країни буде виведено британські війська. Нині в Сьєрра-Леоне — 1,4 тис. британських військових, а біля берегів країни — 4 британські кораблі, повідомляє Бі-бі-сі.

Хроніка. Факти. Події

▪ Ольстер

ІРА запрошує інспекцію

До Північної Ірландії прибули колишній президент Фінляндії Мартті Ахтісаарі й колишній лідер правлячої в Південній Африці партії АНК Сіріл Рамафоза. Вони здійснять перевірку складів зброї ІРА. Це буде перший крок на шляху до відновлення мирного процесу.

▪ Берлін

Бідні, але войовничі

Німеччина закликала Раду Безпеки ООН запровадити ембарго на поставки озброєнь Ефіопії та Еритреї. Як зазначив постійний представник ФРН в ООН, неможливо миритися з тим, що РБ досі обмежується лише попередженнями цим країнам, які воюють одна з одною і належать до найбідніших у світі.

▪ Москва

Термін амністії закінчився

Закінчився термін дії амністії, оголошеної Держдумою щодо учасників незаконних збройних формувань. Прокурор Чечні Володимир Кравченко не вважає за доцільне продовжувати термін її дії. На сьогодні за амністією звільнено від кримінальної відповідальності близько 130 осіб.

▪ Вашингтон

Жінки проти зброї

У США десятки тисяч жінок взяли участь у маніфестаціях з вимогою жорсткішого контролю за продажем зброї. Демонстрації, приурочені до Дня матері, відбулися в 60 містах Америки.

▪ Лос-Аламос

Згорів ядерний центр

Цілковито знищено лісовою пожежею будівлю, в якій здійснювався «Манхеттенський проект» зі створення американської атомної бомби. Ядерний центр в Лос-Аламосі (штат Нью-Мексико), де було розроблено дві перші у світі атомні бомби — Товстун і Малюк, з минулого тижня тимчасово закрито через небезпечну близькість пожеж.

▪ Тегеран

У Хатамі серцевий напад

Президент Ірану Мохаммад Хатамі переніс серцевий напад, після чого його госпіталізували до кардіовідділення одного зі шпиталів Тегерана. Згідно із заявою президентської прес-служби, за останній тиждень Хатамі кілька разів скаржився на проблеми із серцем. Тепер він перебуває у своїй резиденції.

▪ Нови-Сад

Небезпечно товаришувати з Мілошевичем

У Югославії просто перед телекамерами було вбито ще одного близького соратника президента Мілошевича — 43-річного голову виконавчого віча Воєводини Бошко Перошевича. Це сталося серед білого дня на сільськогосподарській виставці в місті Нови-Сад. Убивцю затримано.

▪ Токіо

Помер колишній прем'єр

Колишній прем'єр-міністр Японії Кейдзо Обуті помер у лікарні у віці 62 років. Шість тижнів тому він переніс дуже тяжкий інсульт і відтоді не виходив з коми. 5 квітня новим прем'єром став Іосіро Морі.

▪ Енсхеде

Трагедія

У центрі голландського міста Енсхеде стався вибух на складі піротехніки. 20 осіб загинуло і 541 — дістала поранення. Серед загиблих кілька пожежників. Королева Беатрікс і прем'єр-міністр Вім Кок побували на місці трагедії. Очевидці кажуть, що наслідки вибуху можна порівняти з бомбардуванням. Практично спустошено міський район площею 500 квадратних метрів, цілковито зруйновано більш як 400 житлових будинків.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Завтра розпочинається візит Президента Австрії в Україну

БАНК
ЗОЛОТІ ВОРОТА

КОНСОЛІДОВАНА РІЧНА ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ АКБ «ЗОЛОТІ ВОРОТА», М. ХАРКІВ

Балансовий звіт
на 1 січня 2000 року
Форма №1 11.92
351931 «ЗОЛОТІ ВОРОТА» Харків
тис. грн

Рядок	Найменування статті	01-01-2000р.	01-01-1999р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	1552	1903
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	158	993
3.	Кошти в інших банках	3935	2325
4.	Цінні папери на продаж	5	7
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	18731	14716
6.	Інвестиційні цінні папери	402	402
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	0	0
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	497	391
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10.	Нараховані доходи до отримання	570	579
11.	Інші активи	69	79
12.	**Усього активів**	**25919**	**21395**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	1150	1200
14.	Кошти клієнтів	8925	10544
15.	Інші депозити	0	0
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	20	0
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18.	Нараховані витрати до сплати	349	354
19.	Інші зобов'язання	530	1631
20.	Усього зобов'язань	10974	13729
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21.	Статутний капітал	14000	6700
22.	Капіталізовані дивіденди	0	0
23.	Акції, викуплені в акціонерів	0	-28
24.	Емісійні різниці	0	0
25.	Резерви	207	189
26.	Переоцінка основних засобів	1	1
27.	Нерозподілений прибуток	737	804
28.	Усього власного капіталу	14945	7666
29.	**Усього пасивів**	**25919**	**21395**
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	**0**	**0**

Річний звіт про прибутки та збитки на 1 січня 2000 року
Форма N1 11.91
351931 «ЗОЛОТІ ВОРОТА» Харків
тис. грн.

Рядок	Найменування статті	01-01-2000р.	01-01-1999р.
1.1.	Процентний дохід	10127	8127
1.2.	Процентні витрати	-10922	-6883
1.	Чистий процентний дохід	-795	1244
2.1.	Комісійний дохід	2199	1637
2.2.	Комісійні витрати	-100	-158
2.	Чистий комісійний дохід	2099	1479
3.	Дивідендний дохід	0	0
4.	Чистий торговельний дохід	1082	-885
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	314
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7.	Інший операційний дохід	66	23
8.	Операційний дохід	2452	2175
9.	Загальноадміністративні витрати	-1542	-1211
10.	Витрати на персонал	-290	-267
11.	Прибуток від операцій	620	697
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-217	-43
13.	Прибуток до оподаткування	403	654
14.	Податок на прибуток	-179	-299
15.	Прибуток після оподаткування	224	355
16.	Непередбачені доходи/витрати	-2	0
17.	Чистий прибуток/збиток банку	222	355

Звіт про рух грошових коштів
(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
I.	**Операційна діяльність**		
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	224	355
	Поправки чистого прибутку		
2	Нараховані витрати	-4295	347
3	Нараховані доходи	2605	- 467
4	Амортизація основних засобів	-118	79
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів		43
6	Торговельний результат	1974	15
7	Нарахований та відстрочений податок		
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій		
9	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії		
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів		
11	Інший рух коштів, які не є грошовими		-1138
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	390	-766
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	-1610	233
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	-4015	-6876
15	Зменшення (збільшення) інших активів	10	65
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	-50	648
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	-1619	5272
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	- 1768	1675
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	842	-995
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	-8210	22
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	-7820	-744
	II. Інвестиційна діяльність		
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	5	670
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії		
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи		
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	- 105	-22
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	-100	648
	III. Фінансова діяльність		
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	20	0
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	500	0
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	7300	3118
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	-251	-1
32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності	7569	3117
33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	-351	3021
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	1903	1207
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	1552	4228

Звіт про зміни у власному капіталі за 1999 рік
(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резерви. і фонди Усього
1	Залишок на 1 січня		6700	-	-28	189	1	804	-	7666
2	Переоцінка основних засобів		-	-	-	-	-	-	-	-
3	Дивіденди за минулий рік сплачені	26	-	-	-	-	-	-251	-	-251
4	Капіталізовані дивіденди за минулий рік		-	-	-	-	-	-	-	-
5	Чистий прибуток		-	-	-	-	-	222	-	+222
6	Розподіл у загальні резерви банку		-	-	-	-	-	-	-	-
7	Розподіл у резервні фонди		-	-	-	+18	-	- 18	-	-
8	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал		-	-	-	-	-	-	-	
-9	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)		7300	-	-	-	-	-	-	+7300
10	Купівля власних акцій		-	-	-767	-	-	-	-	-767
11	Продаж раніше викуплених власних акцій		-	-	+795	-	-	-	-	+795
12	Ефект змін в облікових політиках або виправлення суттєвих помилок		-	-	-	-	-	-20	-	-20
13	Залишок станом на 31 грудня 1999 р		14000	-	-	207	1	737	-	14945

Голова Правління АКБ «Золоті ворота» **С. Г. Мещанінова**
Головний бухгалтер **О. С. Солдатова**

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК № 18/02-2000
за наслідками перевірки незалежним аудитором - АФ «СТАВР»
повноти та достовірності фінансової звітності
Акціонерно-комерційного банку «ЗОЛОТІ ВОРОТА» за 1999 рік

м. Харків 24 лютого 2000р.

Вступ

Згідно з Договором №1 від 11.01.2000р. аудиторська фірма «СТАВР» провела аудит поданого в додатку балансу Акціонерно-комерційного банку «ЗОЛОТІ ВОРОТА» (далі - «Банк») станом на 1 січня 2000р., звіту про прибутки і збитки за 1999р. Відповідальність стосовно зазначеної фінансової звітності несе керівництво Банку. Нашим обов'язком є формування висновку стосовно цієї звітності на підставі проведеного аудиту.

Масштаб перевірки

Ми провели нашу перевірку у відповідності з вимогами Закону України «Про аудиторську діяльність» та «Національних нормативів аудиту в Україні». Ці нормативи вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок.

При проведенні перевірки було охоплено всі важливі аспекти діяльності банку, в тому числі фінансову діяльність, діяльність його керівництва, а також достовірність і підтвердження даних. Кожна вагома категорія балансу була перевірена щодо свого дійсного існування, виправданого та належного використання.

Під час аудиту зроблено дослідження шляхом тестування доказів на обгрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовому звіті, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинним протягом періоду перевірки. Крім того, шляхом тестування здійснено оцінку відповідності даних звітності з метою оподаткування бухгалтерського обліку. На нашу думку, проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

Висновок аудитора про перевірену фінансову звітність

Ми підтверджуємо, що фінансовий (бухгалтерський) звіт в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно подає фінансову інформацію про Банк станом на 1 січня 2000 року згідно з нормативними вимогами щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Надана інформація дає дійсне й повне уявлення про реальний склад активів та пасивів суб'єкта, що перевіряється. Система бухгалтерського обліку, що використовується в Банку, відповідає законодавчим та нормативним вимогам. Фактів здійснення операцій, на які Банк не має ліцензії Національного банку України, аудиторською перевіркою не виявлено.

Фактів зловживань збоку керівництва Банку не виявлено.

У Банку створена система внутрішнього аудиту та контролю, функціонування якої за звітний період визнано ефективним.

Здійснена перевірка підтверджує фінансову стійкість діяльності Банку.

За станом на 01.01.2000 року Банк мав:

- зобов'язання (за класами 1-4)	11793421,07 грн.
- статутний фонд	14000000,00 грн.
- результат діяльності (рах. 5999)	221848,86 грн.
- капітал (клас 5)	14945319,82 грн.
- капітал (Н1)	14910303,00 грн.
- позабалансові рахунки (клас 9)	84165823,19 грн.
- показник миттєвої ліквідності	91,80 %
- показник загальної ліквідності	182,81 %
- платоспроможність	32,56 %
- рентабельність (відношення прибутку до отриманого доходу)	1,6 %

Директор аудиторської фірми «Ставр» ***В. П. Пантелєєв***
Ліцензія Аудиторської палати України № 127 від 31.03.98 р.
Сертифікат аудитора серії Б №000023 від 27.04.98 р.

Людяна газета

(Початок на 1-й стор.).

Ці проблеми мені теж дуже близькі, бо я очолюю територіальний центр з обслуговування одиноких престарілих та інвалідів у Костопільському районі. Тож щодня зустрічаюсь з людською бідою, якій всіляко стараємося гуртом зарадити. І хоч би як дехто згущав барви, що, мовляв, світ жорстокий, з цим не можу погодитись: людей з добрим серцем, для яких чужої біди не буває, таки більше. Саме вони відгукуються на проблеми нашої служби. Це — народний депутат України Олександр Данильчук, депутат Рівненської обласної ради Микола Шершун, міський голова Костополя Євген Денисюк, директори міськмолокозаводу Юрій Канкров, хлібоприймального підприємства Анатолій Гуменюк, заводу продтоварів Микола Кучерук, держлісгоспу Ярослав Романюк, держанненського господарства «Світанок» Петро Чернецький та інші.

Тож хотіла б побажати журналістському колективу «Голосу України» й надалі вміщувати такі життєві, злободенні матеріали, які вчили б людей терпимості один до одного, милосердя, поваги.

Галина ШАВАРСЬКА.

Костопіль
Рівненської області.

З м'ячем динамівець Георгій Деметрадзе, котрого прагнуть дістати донеччани Михайло Старостяк та Геннадій Зубов.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Оголошення

Спорт

■ Хокей

Перемогла... Чехословаччина

Справді, такої країни ані в природі, ані на сучасній географічній карті немає. А її блискучі перемоги на хокейних майданчиках залишилися золотою пам'яттю в історії спорту. Але на чемпіонаті світу, що минулої неділі фінішував у Санкт-Петербурзі, святкували саме хокеїсти Чехії та Словаччини, котрі виступали вже по різні боки барикади. У фінальному матчі виграли чехи — 5:3. Це другий їхній «золотий» успіх поспіль. Утім, «срібло» словаків — також видатне досягнення.

Бронзові медалі виборoли фіни, які виграли в канадців — 2:1.

■ Футбол

Найвлучніший в Італії — українець!

Завершився чемпіонат італійської Серії А. Чемпіоном країни став добре знайомий нам римський «Лаціо» — 72 очки, на очко відстав «Ювентус». Бронзові медалі дісталися «Міланові» (61). В останньому турі міланці на своєму «Сан Сіро» перемогли «Удінезе» — 4:0. З пенальті раз відзначився й Андрій Шевченко. Форвард збірної України з 24 м'ячами став найкращим бомбардиром чемпіонату Італії. Блискучий дебют!

Білоруський слід у динамівській перемозі

Чемпіонат країни. Вища ліга. 24-й тур. «Динамо» — «Шахтар». 2:1. 16 500. Хацкевич, 44, Белькевич, 78 — Воробей, 60. «Ворскла» — «Металург» М. 1:1. 6 000. Баланчук, 29 —Гайдаш, 79. «Кривбас» — «Нива». 5:1. 12 000. Гецко, 29, 39, 64, 79, з пенальті, Мізін, 86 — А. Капанадзе, 89.

ЦСКА — «Дніпро». 3:0. 2 000. Калитвинцев, 11, Закарлюка, 66, Монарьов, 90. «Металург» Зп — «Прикарпаття». 2:2. 500. Полтавець, 48, з пенальті, Василевич, 68 — Спевак, 60, Ірічук, 65. На 31-й хв. з поля вилучено гравця гостей Сосенка (фол останньої надії).

«Таврія» — «Металіст». 2:2. 7 000. Антюхін, 81, Маркін, 86 — Рудняк, 26, Іваненко. 85. «Зірка» — «Карпати». 0:2. 5 000. Толочко, 50, Маковей, 70.

«Металург» Д — «Чорноморець». 4:0. 1 500. Пилипчук, 6, 24, П'ятенко, 21, Шелаєв, 30. «Динамо» — 68 очок, «Кривбас» — 51, «Шахтар» — 48, «Ворскла» — 43, «Металіст», «Металург» Д, «Металург» Зп — по 35, «Карпати» — 34, «Металург» М — 30, ЦСКА — 28, «Дніпро», «Таврія», «Прикарпаття» — по 25, «Чорноморець», «Нива» — по 20, «Зірка» — 8.

Бомбардири: Ребров — 18 м'ячів, Гецко — 17.

Такого ажіотажу в Києві навколо футбольного матчу національного чемпіонату, коли питання зайвого квитка стояло надгостро, важко й згадати. Що й казати, приємний симптом. А цього дня ще й виповнилося 25 років перемоги київського «Динамо» в розіграші Кубка кубків. Президент України Леонід Кучма надіслав вітальну телеграму на адресу чемпіонського клубу.

Матч лідера з «Шахтарем» видався на славу. Гостра безкомпромісна боротьба і шалені швидкості протягом усього ігрового часу. Нам би таких з десяток матчів у національному турнірі, і рівень українського футболу неодмінно зростав би. Чудовий гол, продемонструвавши індивідуальні якості, підкрученим ударом забив Андрій Воробей. Але блискуче виконали штрафні удари білоруські легіонери Олександр Хацкевич та Валентин Белькевич. Це й принесло динамівцям заслужену перемогу. Хоча й «Шахтар» своєю грою заслужив на схвальні епітети.

«Сталь» міцна, мов криця

Першість країни. Перша ліга. 28-й тур. «Оболонь-ППО» — ФК «Черкаси». 1:2. Пойда, 50 — Осташов, 32, Агарін, 61. СК «Миколаїв» — ФК «Львів». 2:1. Петренко, 15, 74 — Вікарюк, 70. «Чорноморець-2» — «Нафтовик». 1:3. Негара, 63 — Продан, 8, 89, Матюха, 77, з пенальті. «Закарпаття» — «Сталь». 2:3. Когутич, 18, Старцев, 26, у вл. ворота — Ареф'єв, 49, Плотников, 61, 67. «Металург» — «Шахтар-2». 2:2. Коваленко, 80, Горбань, 82 — Бутенко, 13, Хомутов, 60. «Волинь» —ЦСКА-2. 0:0. «Явір-Суми» — «Полісся». 2:1. Бабійчук, 34, з пенальті, 37 — Паршин, 28, з пенальті. «Динамо-2» — ФК «Вінниця». 4:0. Серебряников, 22, Костюк, 38, 63, Щекотілін, 68.

Лідирують: «Сталь» — 56 очок, «Динамо-2» — 55, ФК «Черкаси» — 49. Черговий тур відбудеться сьогодні.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Божий дар і княжий дарунок

Вернісаж

У столичному Будинку вчених відзначено 120-ліття великого українського художника Олександра Богомазова (1880—1930).

Серед футуристів Європи він — один з визнаних лідерів. Приватні колекціонери України, Росії, Франції, Німеччини, Англії та США цінують його за досконалу і динамічну техніку виконання. Його твори, абстрактні чи конкретні (портрети, пейзажі Києва і Кавказу), опинилися і в деяких гонорових музеях світу: Кельнському музеї Людвіга, нью-йоркських Гугенгейма і Модерн Арт. До американських музеїв Богомазов потрапив як подарунок від знаменитого колекціонера князя М. Лобанова-Ростовського. Цей невтомний збирач і пропагандист російської та української культур зрозумів велич Богомазова одним з перших, ще тоді, коли це ім'я було мало кому відоме, а твори зберігалися у вдови в маленькій київській кімнатці на Вознесенському узвозі. Саме сюди і потрапив князь напівтаємно, ще за брежнєвських часів. Князь тоді у Києві зробив для себе наукове відкриття. З'ясувалося, що завдяки Богомазову і його колезі Екстер в Україні 1910 року з'явилося кубістів чи не більше, ніж в інших країнах світу. Лобанов-Ростовський зрозумів ключову (приховану від світового мистецтвознавства) роль київського метра в європейському авангардизмі. Відтоді театральна колекція князя (з творами Богомазова) виставляється у багатьох країнах. Пан Лобанов, будучи фінансистом, стежить за мистецькими аукціонами світу і спостерігає невпинне зростання цін на любого йому художника, що вимірюються нині десятками тисяч доларів. Громадянин США, нащадок Рюрика, Микита Дмитрович опікується американськими музеями, куди передав малюнки і документальні матеріали про художника з України. Нашим музеям князь теж зробив кілька чудових подарунків: етюд Рєпіна, 15 театральних проектів Екстер та одну акварель Т. Шевченка. А цього разу князь приїхав до Києва з вигідною для наших музеїв програмою цілої серії міжнародних виставок.

Дмитро ГОРБАЧОВ.

Жодного року — без нового кроку

Ювілеї

Минулої суботи в столичному мистецько-розважальному комплексі «Шоу-парк» своє перше двадцятиріччя святкувало київське ЗАТ «Оболонь».

Організатори свята не обмежилися традиційними виступами офіційних осіб та концертом «зірок» української популярної музики. Хоча і це було у програмі дійства. Перед запрошеними гостями (а це майже дві тисячі осіб) на фоні зменшеної копії Золотих воріт актори розіграли сценки з історії України. Запорозькі козаки билися з поляками, а у вільний від битв час біля вогнища жартували, боролися та пили пиво. Звичайно, «Оболонь». Виконували свої трюки на конях каскадери. Звісно, лунали зі сцени і народні пісні. Згодом їм на зміну прийшли й сучасні. Привітати працівників підприємства приїхали Олександр Пономарьов, Тризубий Стас, Марина Одольська, Євгенія Власова та інші. Щоб глядачі не страждали від спраги, їх безкоштовно частували оболонським пивом. Дітей — «Живчиком». Пити могли хто скільки міг. Але п'яних чи принаймні добре захмелілих не було.

Не обійшлося й без традиційного салюту. Влаштування такого свята коштує недешево. Проте ЗАТ «Оболонь» собі може це дозволити. Адже торік лише податків було сплачено більш як 158 млн. гривень. Підприємство виступає також спонсором багатьох мистецьких акцій. До речі, безпосередньо в акціонерному товаристві створено близько тисячі нових робочих місць та майже 10 тисяч в суміжних підприємствах. Головне гасло «Оболоні» — «Жодного року — без нового кроку». Та яка саме новинка чекає цього року українського споживача, почесний президент ЗАТ, народний депутат України Олександр Слободян не сказав. Комерційна таємниця! Але що вона буде, то це вже напевне!

Богдан ДОВНИЧ.

Київ.

І таке буває!

Від щастя навіть тещу переплюнув

Невідкладна допомога терміново знадобилася одному з херсонських наречених. Під час урочистої церемонії в міському Будинку шлюбів юнак від хвилювання (а можливо, від щастя!) раптом знепритомнів. Падаючи, він пошкодив дві речі: власну голову та обрядову споруду із художнього скла.

На щастя, травма була незначна. Витрати щодо відтворення дизайну зали реєстрації шлюбів адміністрація закладу взяла на себе. Випадок із женихом — доволі рідкісний. Зазвичай запаморочення трапляються з нареченими або з майбутніми тещами.

Алла БРУСИЛОВА.

Фотофакт

У неділю в столиці широко відзначали ще не дуже звичне для нас свято — День матері. Під час свята відбулися парад близнюків та конкурс малюнків на асфальті, де всі дітлахи отримали подарунки.

Фото Віталія РОЗВАДОВСЬКОГО. (ДІНАУ).

Від сокири захищалися руками

Кримінал

Трагедія, що сталася в середині квітня у Тернополі, викликала чимало страшних здогадок. В однокімнатній квартирі, на одному з масивів обласного центру, вбивці сокирами порубали подружжя — 43-річного чоловіка та його 41-річну дружину.

Здогадок було багато: кому саме могли перейти дорогу начальник охорони одного з об'єктів приватного підприємства і його дружина —інженер? Та й жили скромно, без особливих статків.

Убивці, судячи з усього, вели спеціальну підготовку. До квартири зайшли посеред ночі. Вбили господарів без зайвого галасу, принаймні з сусідів ніхто жодних криків не чув. Правоохоронці, які через півтори доби зайшли до квартири, побачили моторошну картину. Залитий кров'ю чоловік лежав на дивані, а жінка — поруч. Було видно, що від ударів сокири господарі захищалися руками. Перше, що вразило слідчих, — усі речі в помешканні залишилися на місці. Навіть виробів із золота не взяли.

Усе це змусило правоохоронців довго сушити голову над мотивами убивства. Але через кілька днів цей «ребус» вони, схоже, розв'язали. І двоє підозрюваних уже заарештовано. Тепер обласна прокуратура розслідує кримінальну справу за фактом скоєння убивства.

Та все-таки — за що у двох людей забрали життя? Чоловік колись служив у Росії в армії. Після виходу на пенсію продав там квартиру і переїхав до Тернополя. Підозрювані у вбивстві — близький родич покійного та його 25-річний напарник — спокусилися на кілька тисяч доларів. Власне, вони й стали причиною отієї страшної квітневої трагедії у Тернополі. Але останню крапку, звісно, поставить суд.

Галина СТОРОЖУК.

Тернопільська область.

Невідомий герой Крут

Сенсаційною виявилася знахідка юних краєзнавців Самушинської загальноосвітньої школи, що на Буковині. Їм вдалося розшукати матеріали, які підтверджують, що серед 300 українських патріотів, полеглих у січні 1918 року під Крутами, був і їхній земляк Крисантій Спринжинат. Про життєвий шлях невідомого героя підготовлено експозицію в шкільному історичному музеї.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

За мітлу взялися професіонали

Новий громадський рух «Двірники Харкова» створено в обласному центрі. Він об'єднує близько 100 осіб цієї поки що незамінної професії.

Середній вік — 20—25 років. Ініціатором створення організації став харківський радіожурналіст Олександр Симоненко.

Його обурили оголошення, розвішані на стінах будинків, стовпах. Помітивши таке оголошення, «двірники» його не зривають, а телефонують за вказаним номером і кажуть усе, що думають про подавця реклами. Якщо протягом місяця оголошення не зникнуть, активісти руху мають намір розмістити сайт в Інтернеті із зазначенням номерів телефонів тих, хто завинив.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311084.
1 3 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України